

odsev odseva

Don Športa v Trzinu
o bil restavraciji

Stefan Planinc
prekipeval sem od idej

Grad Jable nam
ho spet v ponos

Ove letmo v:
planinc, ki ga
mika no ime

POSLOVALNICA
LJUBLJANA

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

POSLOVALNICA
DOMŽALE

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN PENT AGENCIJA

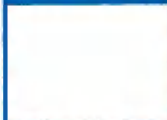
Trdnova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za polovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov
• počitnice, potovanja in izleti • semi in strokovna potovanja • jezikovni tečaji v tujini • zavarovanja za polovanja

**Vsem občanom Trzina
in bralcem Odseva
čestitamo ob
DNEVU DRŽAVNOSTI**

Vodstvo občine Trzin
in uredništvo Odseva

Zakaj tehnični pregledi v obrtni conu TRZIN?

Med pregledom
si lahko postržete
z osvežilnimi napitki!

AS
DOMŽALE

bližina
brez čakanja
prijazno osebje

Blatnica 3a, IOČ Trzin
telefon 01 562 18 13

TRGOVINA

BOGATA PONUDBA

POSEBNE UGODNOSTI

ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVICE

VABLJENI!

ČISTO. PRIJAZNO.

V INDUSTRIJSKI CONU TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego

- možnost polnenja izdelkov KIMI v prineseno embalažo po nižjih cenah
- za upokojence prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektno higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

KIMI.

ČAS JE NAŠ SOVRAŽNIK

Odsev je spet krepko zamujal! Za to ni opravičila in se v imenu uredniškega odbora iskreno opravičujem - oz. spet opravičujem.

Objub o tem, kako bomo poslej redno izhajali, nočem dajati, saj se zarečenega kruha največ poje. Že vnaprej vem, da bomo še imeli težave z roki izhajanja. Čas je namreč naš sovražnik. Vse je stvar dobre organizacije, trde besede urednika in prizadevnosti!

Če bi bili profesionalni časopis, bi obveze držale in bi mi bilo tudi lažje, tako pa kar težko nadarim koga, za katerega vem, da je priden, da ima dela in skrbi čez glavo in si ob tem še vzame čas za naš časopis. Odsev je skupinsko delo: takoj, ko je skupaj več ljudi, ki ob tem še študirajo, opravljajo svoj posel ali imajo službene, da ne govorim o družinskih obveznostih, pride do odklonov. Nešteto krat smo se že dogovorili za skrajne datume, ko je še čas za oddajo člankov, pa ti datumi skoraj nikoli niso bili prav trdni. Vedno pride do kakšne opravičljive zamude. V Trzinu pa

se po drugi strani v zadnjem času dogaja toliko bolj ali manj pomembnih stvari, da se ob vsakem dnevu zamude nabirajo že novi dogodki, o katerih bi morali poročati še v številki, ki jo pravkar končujemo, če ne želimo, da bodo bralci čez en mesec, ko bodo prejeli naslednji Odsav, robantili in nam govorili, da časopisa, ki poroča o že skoraj pozabljenih dogodkih, ne potrebujejo. V novinarstvu pravimo, da je en dan stara novica najbolj stara stvar na svetu. Kasneje začne dobivati več zgodovinsko vrednost in je lahko pomnik časa.

Ko se trudimo s tem našim glasilom, pa se včasih tudi sprašujemo, zakaj vse to počnemo. Ali ne bi časa izkoristili tudi kako drugače, mogoče koristneje in donosneje? Se preden vzamem v roke novo številko Odsava, vem, da bo v njej kar nekaj napak, da bodo stvari napisane nerodno, da bomo koga prezirli in tudi koga užalili. Kaj nam je tega treba? Bralci najhitreje opazijo pomanjkljivosti in spodslije, in nemalo krat smo upravičeno deležni graje. Če smo se tega že lotili, bi to lahko počeli bolj kakovostno! Res je, vendar je vedno tudi vsaj kakšno majhno opravičilo, zakaj ni tako, kot bi pravzaprav moralo biti.

Vesel sem, da imamo kar precej zvestih in prizanesljivih bralcev, ki nam radi pogledajo skozi prste. Večkrat slišimo kakšno pohvalo in to nas spodbudi k nadaljnjemu »ustvarjanju«. Pogosto bi šli smo tudi očitek, da časopisa pravzaprav sploh ne bi bilo treba. Na nedavnem sestanku četrtnega odbora IOC-e Trzin so se člani odbora pritoževali, da nimajo zadosti informacij o dogajanju v občini in o delu Občine. Ko jih je župan vprašal, ali Odsava ne dobijo, saj je v njem Uradni listi in tudi kar nekaj informacij o delu in življenju občine, pa jih je bilo nekaj tudi takih, ki so izjavili, da nimajo časa, da bi brali občinsko glasilo. »Ko v nabiralniku dobim Odsav, ga avtomatično z drugimi reklamami in letaki vržem v smetnjak.« Lepo, ampak ali ne bi bilo prav, da bi se ta človek potem tudi vprašal, kakšne so še druge možnosti za njegovo obveščanje. Ali naj bi k takim »prezaposlenim« podjetnikom prihajali predstavniki Občine in jim govorili o tem, kar jih zanima? Mogoče tudi nad tem ne bi bili preveč navdušeni, saj bi jim tudi to kradlo dragoceni čas! Če nič drugega, takšno obveščanje bi bilo kar drago in tudi težko izvedljivo. V Trzinu je prijavljenih približno 700 podjetij in na vsa vrata je težko potrkati.

Ali ne bi bilo prav, da tudi ti poslovneži naredijo korak naproti in šele nato kot listi

pišečencek z lupino na glavi, Kalimero, vpijejo: To ni pravica! V četrtnem odboru se je pred časom pojavil tudi predlog, da naj bi se podjetniki iz IOC-e odrekli objavljanju reklam v Odsavu, da bi se tako »maščevali« Občini za mačehovski odnos. Ja, ti uboga preproščina ti! Občine s tem ne bodo prizadeli. Odsav ni Občina! Povzročili pa bi dodatne težave tistim, ki ta časopis ustvarjamo, saj moramo na nek način zbrati tudi nekaj denarja za sofinanciranje izhajanja Odsava. Denar, ki ga zberemo z oglasi, sicer ni najpomembnejši vir naših dohodkov, vseeno pa je zaradi tega zbranega denarja naš časopis lahko nekoliko prijetnejši na oko, če že vsebino odmislimo. K sreči so v IOC-i podjetniki, ki razmišljajo tudi drugače od nekaterih »užaljenih« članov četrtnega odbora. Nekateri vedo, kako je v sodobnem svetu pomembno oglaševanje, seznanjanje potencialnih kupcev ali strank z izdelki ali uslugami, ki jih ponujajo. Res je, da je trženje umetnost in se obrestuje le tistim, ki jo obvladajo, vseeno pa sem prepričan, da je v IOC-i Trzin kar precej podjetnikov, ki lahko računamo na stranke in kupce prav med bralci Odsava in so zanje tudi oglasi v našem časopisu lahko koristni. V Trzinu je vseeno precej bralcev, ki pravijo, da naš časopis preberejo od začetka do konca in si pri tem ogledajo tudi reklame. Moram pa tudi povedati, da vsi člani četrtnega odbora ne razmišljajo tako kot tisti, ki svoj dragoceni čas lahko trošijo samo za drugačne, višje in donosnejše cilje. Tudi nekateri člani četrtnega odbora nam priznavajo, da radi pogledajo v naš časopis, in da bi želeli, da bi še več pisali tudi o sami coni in njenih problemih. To bomo naredili in ne bomo vihalci nosov nad tistimi, ki za Odsav nimajo časa.

V uredništvu pa smo se, ko smo izvedeli za izjave nekaterih funkcionarjev v IOC-i, vseeno celo ukvarjali z idejo, da bi bilo dobro imeti podatke o tem, kateri občani Odsava ne želijo prejemati, saj vsak mesec vsaj nekaj Trzincev ostane brez našega časopisa. Naklado smo samo letos že trikrat povišali, pa še vedno za nekatere časopisa zmanjka, da ne govorim o ljudeh izven Trzina, ki se obračajo na nas s prošnjami, da bi jim pošiljali naš časopis. Takih ni niti tako malo, vendar vsem ne moremo ustreči. Mogoče sem se preveč razpisal o neprijetnih stvarih, vendar vani vseeno predlagam, da se nasmejete. Dnevi so vse lepši, šole zapirajo vrata za čas počitnic, dopusti so pred vrati in življenje je prekratko, da bi ga grenili z jezo in nezadovoljstvom. Pa tudi - saj veste, nihče ni popoln!

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Stebe

Namestnik odgovornega urednika:

Jože Štih

Tehnični urednik:

Emil Pevec

Urednica fotografije:

Mojca Trček

Trženje:

Toma Ipavec, Jozica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Ostali člani uredništva:

Mateja Kaculj, Uša Mandeljc, Nuša Mašan, Petra Mušič, Viktorja Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Jože Seljak, Peter Zankar.

Tisk:

Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada:

1600 izvodov

Glasilo Odsav izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odsava izide

15. julija 2001.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 1. julija na naslov:

Odsav, Mengeška 9, 1236 Trzin

ali na elektronski naslov

odsev_96@hotmail.com

ISSN 1408-4902

Slika na naslovnici:

Morda bi pri rešitvi trzinskih problemov pomagalo praprotno seme, ki je ob času kresa čudežno.

(foto: Jože Seljak)

ZUPANOV KOTIČEK

Med javno razpravo o predlogu ureditvenega načrta za športno rekreacijski park (za park namreč gre, čeprav se območje po volji oblikovalcev dolgoročnega plana in kot je bilo tedaj v modi imenovati »športnorekreacijska cona«) je bilo slišati veliko pripomb in trditvev, na katere je smiselno odgovoriti že zato, da bodo stvari bolj jasne in postavljene na pravo mesto. Tem bolj zato, ker so bile te nekatere pripombe in trditve objavljene tudi v zadnji številki Odseva in bi bralci lahko dobili napačen vtis o odprtih vprašanjih, če odgovorov in pojasnil ne bi bilo. Ker je potrebnih več pojasnil in ker morajo biti kolikor toliko temeljita, bo tokratni »Županov kotiček« nekoliko obsežnejši, pravzaprav bo že kar pravi »kotič« in ne več kotiček, za kar se bralcem in uredništvu Odseva opravičujem.

Najprej o manj upravičenih pripombah in kritičnih stališčih

Trditev, da Občina Trzin oziroma njeno sedanje vodstvo z ureditvenim načrtom vsiljuje Trzinu nekaj, za kar ni ustrezne podlage, in da si je to nekdo vtapel v glavo mimo volje večine, pri čemer naj bi šlo za nepotrební megalomanski načrt, češ da Trzin že razpolaga z zadostnimi površinami za šport in rekreacijo, nikakor ne zdrži. Območje, ki ga urejamo z ureditvenim načrtom, je z dolgoročnim planom že 20 let določeno kot »športnorekreacijska cona« in nekdanja KS je pri tem odločujoči sodelovala. Tudi tedaj, pred dvajsetimi leti, je bila organizirana javna razprava, in ker je večina prebivalcev sosednjih ulic tedaj že stanovala v Trzinu, je morda marsikdo od sedanjih nasprotnikov celo sodeloval v tedanji javni razpravi. Dolgoročni plan določa za ta namen zelo veliko območje od gostilne Trzinke do izreka Mlakarjeve ulice in v globino do Gvajška.

Območje ŠRC-e po dolgoročnem planu torej obsega približno 90.000 m², mi pa z ureditvenim načrtom predlagamo, da se dejanski uporabi približno pol tega območja, ostalo pa se ohrani (zlasti kakovostni gozd). V resnici torej ravnamo povsem drugače od tega, kar trdijo najbolj goreči kritiki. Glede na veljavne normative in standarde o potrebnih odprtih in pokritih športnih površinah na število prebivalcev, pa je, žal, občina Trzin ena manj razvitih v Sloveniji. Glede na to, da v Trzinu trenutno uradno biva okrog 3.200 prebivalcev, neuradno pa še 300 do 400 več, dosegamo približno tretjino normativa glede odprtih površin in manj kot polovico glede pokritih. Če pa odštejemo površine, ki niso dostopne za brezplačno javno rabo, pa je stanje še slabše.

Tudi trditev, da je stališče Trzinčev do športnorekreacijskega parka pretežno odklonilno, kar naj bi dokazovali zbrani podpisi občanov in občanov pod skupnimi pripombami, se zdi pretirano. Po eni strani zato, ker je med podpisniki skupnih pripomb tudi nekaj takih, ki so v knjigo pripomb na občini vpisali drugačna stališča, v katerih soglašajo z izgradnjo parka, da pa se jim to ali ono ne zdi primerno ali da v posamezni točki predlagajo drugačno rešitev. Po drugi strani pa zato, ker tudi v podpisanih skupnih pripombah ni zaslediti odklonilnega stališča nasploh, temveč predvsem pripombe glede posameznih rešitev; izrecno pa je zapisano, da Trzin potrebuje prostor za šport in rekreacijo. Še posebej moram izpostaviti vrsto posamičnih stališč in izjav podpore, ki so bile posredovane pisno ali ustno vodstvu občine in ne nazadnje nesporno dejstvo, da je tudi velika večina navzočih na javni obravnavi, kljub vsem izrečenim pripombam, pritrdila stališču, da Trzin športnorekreacijski park potrebuje.

Trditev, da bo izgradnja športnorekreacijskega parka bistveno poslabšala bivalne pogoje prebivalcev najbližjih ulic, ne zdrži neprisrčanske presoje. Občina Trzin namreč ne načrtuje stadiona, kot ji je bilo sicer očitano, ali zato, ker pač kdo ne ve, kaj pomeni beseda stadion ali pa namenoma, da bi morda kdo zavedel javnost in spodbudil odpor. Vse površine so načrtovane tako, da bodo na razpolago predvsem mladini in rekreativcem in ne tako, da bi bilo na njih mogoče organizirati tekmovalne, ki bi privlačila večje število gledalcev, kar bi potem res lahko povzročilo obremenitev okolja s hrupom in pretiranim povečanjem prometa. Načrtujemo večje otroško igrišče, balinišča, ki si jih želijo upokojeenci, igrišča za rokomet, košarko, odbojko in nogomet, morebiti atletsko stezo in poti za hojo in lahkotni tek. Gre torej za infrastrukturo, ki jo potrebuje

mladina, in ki jo potrebujemo tudi starejši občani in občanke, ki v svojih službah v glavnem veliko sedimo in pogosto doživljamo streso in ravno zato potrebujemo možnosti za rekreacijo in sprostitve. To pa pomeni izboljšanje bivalnih pogojev.

Ugotovljeno je tudi, da takšna infrastruktura ne omogoča dejavnosti, ki bi pretirano obremenjevale okolje s hrupom. Nasprotno. Hrup s takšnih površin ne presega jakosti hrupa stanovanjskih sosesk in zato take objekte pogosto gradijo znotraj sosesk in ne daleč stran, ker bi bil potem dostop otrokom in starejšim otežen. Ker je tako, normativi in pogoji, ki jih stroka in predpisi postavljajo načrtovalcem, ne zahtevajo ograjevanja tovrstnih površin s protihrupnimi ograjami. Pogosto, zlasti v mestih na t.i. zahodu, celo najdemo manjše športne parke dobesedno med hišami. Prav zato, da imajo otroci in drugi rekreativci čim bližje do njih. Ne glede na to, pa smo se odločili v čim večji možni meri upoštevati željo po oddaljitvi igrišč od stanovanjskih hiš. Že po prvotnem načrtu je bilo predvideno, da bo razdalja med najbližjo hišo in robom prvega igrišča znašala 25 metrov, zdaj smo sklenili igrišča oddaljiti, kolikor nam dopuščajo meje občinskega zemljišča, in še zgostiti protihrupno zasaditev med igrišči in potokom, ki teče med hišami in igrišči.

Tudi to, da bo zaradi športnorekreacijskega parka uničen kakovosten gozd, ni res. Območje, kjer bodo zgrajeni objekti, ni poraščeno z gozdom, temveč z grmovjem in močvirskim rastlinjem, med katerim ni zaščitenih rastlin. To je potrdila že izvedena neviralna floristična študija. Kljub temu pri načrtovanju v celoti spoštujemo stroge omejitve Zavoda za varstvo kulturne in naravne dediščine in Zavoda za gozdove. Sani pa smo se odločili, da se bomo območju, kjer res raste pravi gozd, v celoti izognili.

V zvezi s pomisleki o predlaganih rešitvah glede prometnega dostopa in strahovi pred neznosnim povečanjem prometa zaradi izgradnje športnorekreacijskega parka, moram poudariti, da je bila že zasnova ureditvenega načrta oblikovana tako, da športnorekreacijski park ne bi povzročil hujše prometne obremenitve. Ponovno poudarjam, da ne načrtujemo objektov in igrišč, ki bi omogočali organiziranje kakršnih večjih tekmovalnih množicami gledalcev. Tudi v objektu, ki smo ga po javni obravnavi sklenili tako rekoč črtati iz načrta, so bile načrtovane dejavnosti, ki ne omogočajo hkratne vadbe večjemu številu obiskovalcev (savna, fitness, squash, na-

mizni tenis). Zdaj smo sklenili, da bo objekt bistveno manjši in namenjen izključno za priročno shrambo rekvizitov, garderobo in sanitarij in za druženje članov športnih društev ter manjšemu lokalnemu za osvežitve. Poudarjam, objekti bo tak, da ne bo omogočal kakršnakoli razmah gostinske dejavnosti. To samo po sebi pri naša bistveno zmanjšanje prometa in zmanjšanje števila potrebnih parkirišč na območju športnorekreacijskega parka. Posledično pa tudi zmanjšanje hrupa.

Še o pripombah in stališčih, ki jih bomo upoštevali

Pripombo glede pretirane prometne obremenitve Mlakarjeve ulice smo, kot rečeno, sklenili v čim večji meri upoštevati in zato tudi umakniti iz športnorekreacijskega parka programe, ki naj bi se izvajali v pokritem objektu. Gradnjo takšnega objekta, ki ga Trzin nesporno potrebuje, bomo skušali zagotoviti na območju OIC-e Trzin ali na lokaciji v bližini Šole. Načrtujemo, da bo večina uporabnikov igrišč prihajala na igrišča (zlasti otroci in starejši občani) tudi peš ali s kolesi, torej tudi brez motič ob Ulici Rašiške čete in mimo Trzinke, od katere načrtujemo dodatni dostop.

Kar zadeva očitke, da bo vse to preveč stalo in zakaj da občina zapravlja denar, velja pojasniti, da je izgradnja infrastrukture za šport in rekreacijo ena temeljnih nalog občin, ki jim jo nalagajo zakoni in Nacionalni program razvoja športa. Gre

za eno tistih obveznosti, zaradi katerih občine v Sloveniji in v vsej Evropi sploh obstajajo. Ker je tako, je izgradnja in vzdrževanje te infrastrukture, podobno kot to velja za otroško varstvo, komunalno infrastrukturo, materialne stroške osnovnega šolstva in lokalne ter krajevne ceste, ena od obveznosti, ki so vključene v okvir primerne porabe občin. Sredstva za financiranje nalog iz obsega primerne porabe pa so občinam v Sloveniji zagotovljena celo z izravnavo iz državnega proračuna, kolikor občine same ne morejo zagotoviti dovolj sredstev iz naslova izvršnih prihodkov občin, kar sicer za občino Trzin ne velja. In če občina nalog iz tega obsega ne izpolnjuje, ji lahko država po

določenem času zniža obseg primerne porabe. Po drugi strani moram ponovno poudariti, da z ocenami stroškov izgradnje igrišč in objektov, ki jih načrtujemo z ureditvenim načrtom, že razpolagamo, in da bo glede na to, da gre za načrt fazne izgradnje, ki bo trajala več let, občina Trzin to naložbo zmogla; še posebej glede na odločitve v zvezi z že omenjenim objektom.

Zaledje športnih društev in njihov interes za izgradnjo športnorekreacijskega parka nesporno obstoja. Na javni razgrnitvi je bilo predstavljeno stališče predstavnice Športnega društva, svoje pripombe in stališča pa sta v pisni obliki podali tudi Smučarsko društvo in Strelsko društvo.

V zvezi z ugovori zoper načrtovanje osvetlitve igrišč in poti, pri čemer moram poudariti, da so bila izražena tudi stališča za osvetlitev, poudarjam, da ne načrtujemo osvetljevanja igrišč z reflektorji v slogu nogometnih stadionov, temveč osvetlitev za še tople jesenske ali že tople pomladne večere. Pri tem pa nihče ne misli, da naj bi razsvetljava delovala cele noči, temveč morda dve tri ure v času, ko se začne že zgodaj temniti. Saj vemo, da mnogi prihajamo iz služb šele ob petih popoldne, večeriti pa se jeseni ali spomladi začne že ob šestih.

Naj glede na navidezno dobronamerne nasvete o preselitvi lokacije športnorekreacijskega parka poudarim, da bi odločitev o drugi lokaciji pomenila, da v Trzinu še najmanj pet let ne bo nobene nove površine za potrebe športa in rekreacije. Za novo lokacijo bi namreč bilo najprej potreben sprejemiti dolgoročni plan, kar v sedanjih razmerah traja vsaj tri leta. Potem bi se morali ponovno od začetka lotiti novega ureditvenega načrta, ki ga ravno tako ni mogoče sprejeti prej kot v letu dni. Sledila bi izdelava projektov, pridobivanje gradbenih dovoljenj ipd. Pri vsem tem pa ni nobenega zagotovila, da bi na primer na območju ob sedanji OIC-i, kjer gre res za gozd, sploh dobili soglasje za tako obsežen poseg. Na sedanji lokaciji pa to soglasje že imamo. Pravkar povedano pomeni, da bo tudi na tem območju mogoče dejansko začeti z deli šele drugo leto, pa smo zdaj že v drugi tretjini postopka za sprejem ureditvenega načrta. Po drugi strani pa bi z odločitvijo o opustitvi tega načrta na tem območju, ki je z dolgoročnim planom, kot rečeno, že določeno kot zazidljivo območje, tvegali, da se kas-

neje uresničijo načrti in interesi tistih, ki želijo na tem območju graditi novo stanovanjsko naselje. Te vrste interesi in pritiski ki namreč obstajajo in ni rečeno, da kak nov občinski svet v drugačnih razmerah ne bo bolj prislulnihi takšnim interesom. Ali bi si morda kdo res želel na tem območju naselje luksuznih hiš, ki naj bi bile

varovane, tako da morda še prehod med njimi ne bi bil mogoč? Prav tak načrt že obstaja in je tudi že narisani. Sam sem za športnorekreacijski park in za ureditev tistega dela tega območja, na katerem

ne bomo zgradili igrišč, v park s potmi za hojo in lahkotni tek ter hkrati za ohranitev tistega dela tega območja, na katerem raste zares kakovostni gozd.

Gre za javni interes. Za interes naših otrok, in čeprav tudi sam spadam med stare, ki morajo pogosto voziti svoje otroke na treninge v druge kraje, ker se pač ukvarjajo s športi, ki jih v domačem kraju ni mogoče gojiti, menim, da je stališče, naj tisti, ki hoče igrati nogomet, košarko ali odbojko, gre v Domžale, nesporejljivo in asocijalno. Trzin ni in ne more biti samo spalno naselje. Danes nihče v svetu več ne zagovarja koncepta satelitskih spalnih naselij. Sodobni urbanizem govori o idealu manjših centrov okrog metropol, ki naj v kar največji možni meri zadovoljijo čim več interesov in potreb svojih prebivalcev. In Trzin ima vse možnosti za to, če le ne bomo preveč zadržni in ne bomo sami sebe prepričevali, da smo s kvadratnimi metri svoje parcele kupili tudi neovirani razgled do nebc kod, pri čemer nam ga niti nihče ne želi ukrasti.

Gospodu ali gospe M.S. pa bi rad povedal, da sem sam pogosto na šolskem igrišču videl tudi toliko otrok, da jih je veliko moralo čakati, da bodo prišli na vrsto za igro, pa nisem nor. Sem pa že doživel tudi to, da so bila igrišča popolnoma prazna, a to ni noben argument. Teniških igrišč pri šoli pa ni pošteno mešati v to zgodbo, kajti tam je potrebno plačati prostor in čas za igro in marsikdo morda tega tudi ne zmore. Nam namreč gre za javne in vsem dostopne površine.

Župan Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:
72-26-100, 72-26-110, 72-11-060
Elektronska pošta: info@obcina-trzin.si
Domača stran na internetu: <http://www.obcina-trzin.si/>

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM

TRZIN VESELO PREKOPAVAJO

V zadnjem času praktično ni predela v Trzinu, kjer ne bi rovokopači in drugi delavci kopali jarkov, razkopavali cestišče in kjer ne bi v zemljo polagali cevi. Marsikje so zaradi del precej upočasnili promet, pogosto pa so spremenili tudi podobo posameznih delov našega naselja. Prav zato smo se z županom trzinske občine g. Antonom Peršakom tokrat pogovarjali o izgledu Trzina.

Najprej nas zanima, kdo je pristojen za opleševanje našega kraja, od kod denar za cvetje, ki krasí nekatere vpadnice in mostove, kar so številni obiskovalci in občani že pohvalili.

Za lepšo podobo Trzina skupaj skrbita Občina in Turistično društvo Trzin. Denar za te okrasive seveda nameni Občina iz proračuna, v določenih primerih pa dela pri tem izvedejo pogodbeni izvajalci, na primer posaditev cvetličnih gredic ob vstopu v naselje. V kratkem bodo takšne gredice uredili tudi ob križišču Ljubljanske in Mengeške ceste, tako da bo tudi ob vstopu v stari del Trzina obiskovalce pozdravilo cvetje. V nekaterih primerih, na primer pri nameščanju cvetličnih korit na ograje mostov, pa za to poskrbijo tudi člani Turističnega društva. Društvo seveda to plača z dotacijami, ki jih za to dobi iz občinskega proračuna. Včasih se komu zdi, da gredo nekatere akcije prepočasi, vendar je tu spet ovira v pravnih okvirih. Občina mora vse te postopke voditi v skladu z Zakonom o javnih financah in javnih naročilih, kar običajno vse skupaj nekoliko upočasní. Izvesti moramo vse predpisane postopke, izbirati moramo ponudbe in opraviti vse drugo. Upam, da ljudje to razumejo in sprejemajo s potrpežljivostjo. Marsikaj bi se dalo na lastno pest opraviti precej hitreje, kot pa če gre vse po uradni poti. Ob tem pa bi rad dejal še naslednje. Slišati je več očitkov zaradi vzdrževanja zelenic in otroških igrišč. Tudi v tem primeru moramo delovati v skladu s predpisi. Izbrali smo izvajalca, ki se je z nami pogodbeno obvezal za redno vzdrževanje zelenic in drugih površin, ki so sicer v občinski lasti. Občani se večkrat nezadovoljno obračajo na nas, če kakšna zelenica ni pokošena, lahko pa se zgodi celo, da kakšna zelenica ni v

občinski lasti. Prav pred kratkim so nas opomnili, ker so neko tako zelenico pokosili v občinskem imenu.

Kaj pa se zgodi, če kateri od pogodbenih izvajalcev prepočasi izpolnjuje svoje obveznosti? Marsikoga na primer moti, da so po Trzinu že nekaj časa nameščeni kovinski nosilci za oglasne in smerne table, tabel pa še ni.

To je res. Ne vem, zakaj vse teče tako počasi. V primeru tistih nosilcev za table občina ni investitor. Investitor je podjetje Amicus, ki ima z Občino pogodbo o nameščanju in vzdrževanju oglasnih površin. Občini za to plačuje najemnine in določene komunalne takse, moram pa reči, da smo že večkrat posredovali pri njih in se zavzemali, da naj čim prej dokončajo načrtovane posege. Ravno prejšnji teden smo od njih tako dobili zagotovilo, da bodo to uredili v najkrajšem času, vendar se to še ni zgodilo. Skušam jih razumeti, zakaj se to še ne zgodi. Imam namreč podatke, da je to domžalsko podjetje relativno uspešno in da imajo izredno veliko dela, saj to dejavnost opravljajo v številnih občinah. Mogoče prav zato še niso uspeli dokončati načrtovanih posegov.

Kako pa je z avtobusnimi postajališči v Trzinu? Tudi ta še niso dokončana.

Kot smo v Odsevu že poročali, smo spomlad na Občini začeli akcijo za zamenjavo postajališč v Trzinu. Vse skupaj naj bi zavlekl postopoma, saj to precej stane. Potem pa se nam je ponudila možnost, da to izvedemo finančno precej bolj ugodno. Eno od oglaševalskih podjetij nam je ponudilo, da namesti ta postajališča, ki pa bi morala biti opremljena z oglaševalskimi vitrinami. V zameno, da jim za deset let dovolimo reklamno oglaševanje v teh vitrinah, nam oni zastoj postavijo

postajališča in izpeljejo vse postopke, ki so za to potrebni. Ker so ti postopki nekoliko dolgotrajnejši, postajališča še niso povsod in v celoti postavljena. Podjetje bo v Trzinu namestilo 9 takih postajališč, zdaj pa jih je le nekaj in še ta niso povsem dokončana. Na njih tudi še ni oglaševalnih vitrin. Ob tem je treba upoštevati tudi to, da je občina s tem, po naših ocenah, prihranila vsaj 5 milijonov tolarjev. Dve ali tri postaje pa bomo morali le postaviti sami, saj tiste lokacije za oglaševalca niso zanimive.

V Trzinu so zdaj na vseh koncih veliko prekopavali. Kdo je to počel in zakaj? V večini primerov so po občini zdaj prekopavali po naročilu Telekom. To podjetje namreč posodablja in zamenjuje svoje kabelsko omrežje na območju občine. Pri tem je šlo za res veliko prekopavanje, vendar naj bi bilo to, vsaj s strani Telekom, dolgoročno zadnje večje prekopavanje Trzina. Zdaj so v te prekope namestili kanale, tako da jim v prihodnje ne bo treba ponovno kopati, saj bodo kable, ki jih nameščajo v te kanale, lahko precej lažje zamenjevali brez prekopavanja. Tudi za uvedbo kabelske televizije ne bo treba novih prekopavanj, saj je Telemach le dosegel dogovor s Telekomom, tako da bodo za polaganje kablov za kabelsko televizijo lahko uporabljali kanale, ki jih je izkopal Telekom. Ob tem pa moram reči, da pogodba med operaterjema še ni povsem dorečena.

Ko govorimo o prekopavanjih, pa moram še povedati, da smo vsaj v enem delu Mengeške ceste to razkopavanje izkoristili tudi za zamenjavo starih salonitnih vodovodnih cevi z novimi. S tem smo odpravili nevarnost za zdravje zaradi azbesta v starih ceveh, hkrati pa bodo nove cevi precej zmanjšale izgubo vode, ki je doslej uhajala iz starih cevi.

Prav v tem času prebivalci dela Trzina dobivajo obvestila, da jim bodo v kratkem drugi zamenjali telefonske številke, hkrati pa jih Telekom vabi, da naj se prijavijo za priključke kabelske televizije in interneta na njihovo omrežje. Kako je zdaj s tem?

Nastala je precejšnja zmešnjava. Zamenjava števil naj bi bila povezana s tem, da je v Trzinu zdaj nova telefonska centrala in da bodo zato zamenjali nekatere priključke oz. številke priključkov, kar zadeva zmedo s kabelsko televizijo, pa je treba reči, da pogovori med Telemachom in Telekomom o ureditvi tega vprašanja še niso

povsem dokončani. Ker gre pri Telekomu za zelo veliko podjetje, se očitno na nižjih ravneh še vedno držijo politike, ki so jo sprejeli, preden so se začeli dogovarjati s Telemachom in še skušajo na lastno pest pridobivati prijave novih naročnikov. Stvari niso povsem usklajene. Ker so se pri Telemachu ukvarjali z drugimi organizacijskimi problemi, so stvari v zvezi z uvajanjem kableske TV v Trzinu pri njih nekoliko zastale. Prav zato smo pred časom posredovali pri njih. Zagrozili smo, da bomo, če v najkrajšem času ne bodo podpisali dokončne pogodbe o ureditvi kableske TV v Trzinu, prekinili sodelovanje z njimi in da se bomo dogovorili s Telekomom ali katerim drugim operaterjem o ureditvi kableske TV v Trzinu. Upam, da bomo že v teh dneh dosegli dogovor.

Ljudje v Trzinu zdaj dostikrat ne vedo, kaj naj storijo, ko se pri njih oglašajo različni akviziterji in jih prepričujejo, da naj se pri njih prijavijo za priključek kableske televizije. Komu naj zavpajo?

Stvari so se res zapletle in so precej težavnejše, kot so bile pred leti, ko so kableske televizije urejali na drug način kot danes. Takrat so te družbe delale brez dovoljenja in le-teh tudi nihče ni zahteval. Na urejanje omrežij kableske televizije se ni gledalo kot na dejavnost, pri kateri gre za velik poseg v okolje. Zdaj je urejanje kableskega omrežja postalo pridobitvena dejavnost in potrebna so gradbena ter druga dovoljenja. Povrh pa so se spremenila tudi lastninska razmerja in zakonodaja, tako da je zdaj urejanje kableske televizije precej bolj zapleteno kot pred leti. Občine so včasih pri tem imele precej več besede, zdaj pa gre to drugače. Izvajalcu, na primer Telekomu, ne more niti prepovedati, da bi gradil kabelsko omrežje, niti mu ne more dovoliti, da bi delal na zemljiščih, ki niso v njeni lasti. Lahko mu da dovoljenje

le za posege na zemljiščih, ki so v njeni lasti. Na nas se zdaj obračajo občani, ki se pritožujejo, da Telekom razkopava po njihovih zemljiščih, ker naj bi mu to dovolila Občina. To ni res, saj Občina takšnega dovoljenja za posege na zasebni lasti ne more dajati. Po drugi strani pa Občina Telekomu ne more prepričati, da ne bi polagal kableskega omrežja v skladu z načrti, ki jih ima. Občina je pred leti Telemachu oz. njegovemu predhodniku Meglič Telekomu dala izključno pravico za ureditev kableske televizije na območju občine. To je pomenilo, da je Občina dala Telemachu izključno pravico za ureditev kableskega omrežja na zemljiščih, ki so v njeni lasti, z zasebniki pa se mora Telemach o tem pogovarjati ločeno. Ker se je v tem času spremenila zakonodaja, se je kot konkurent na istem področju pojavil Telekom. Položil je kable in začel ljudem ponujati usluge kableske televizije. Te bo lahko zagotovil šele čez čas, vendar jih že zdaj ponuja, mi pa mu tega ne moremo prepričati. Ker je v tem času le prišlo do dogovora med Telekomom in Telemachom o tem, da bo Telemach lahko uporabil kanale, ki jih je izkopal Telekom, upamo, da se bodo stvari hitreje premaknile z mrtve točke in da bomo navsezadnje le dobili kabelsko TV.

Kako pa je z ureditvijo pločnika ob Mengeški cesti?

Na Občini se zelo dobro zavedamo, da je Mengeška cesta zelo velik prometni in varnostni problem Trzina. Promet na njej je vse gostejši, dostop nanjo je vse zahtevnejši in nevarnejši, posebej kritična pa je hoja ob njej in njeno prečkanje. To še zlasti velja za šolarje. Na Ministrstvo za promet in zveze smo poslali že celo kopico pismov, vendar so njihovi odgovori odklonilni. Zavračajo kakršnekoli posege na tej cesti, saj trdijo, da

so neupravičeni, hkrati pa napovedujejo, da se bodo razmere izboljšale. Pravijo, da za izboljšave na tem odseku ceste ni predvidenega denarja, ne letos in ne v prihodnjih letih. Sporočajo pa nam, da če si na Mengeški želimo kakšne posege, da jih moramo plačati sami, vendar pa moramo prej za vse dobiti dovoljenje pri njih. Ko smo nato zaprosili za dovoljenje za semafor v križišču pri gasilskem domu, tega dovoljenja nismo dobili. Zdaj se pogovarjamo, da bi občina financirala semafor ob občinski zgradbi oz. pred pekarijo Kralj, saj gre za zelo kritičen prehod šolske dostopne poti preko Mengeške. Upamo, da bomo vsaj za to dobili dovoljenje.

Da bi vsaj malo ublažili varnostne razmere ob cesti, smo se zdaj lotili načrtov, da bi uredili pločnik še na drugi strani Mengeške ceste od križišča pri gasilskem domu do pekarije Kralj. Načrt za to že imamo, na Direkcijo za ceste smo že vložili vlogo, vendar pisnega odgovora še nismo dobili, moram pa reči, da imamo vsaj ustno zagotovilo, da bomo pločnik lahko naredili. Ko bomo dobili dovoljenje, bomo morali dati delati projekt in potem nas bodo na Ministrstvu verjetno pooblastili, da lahko pločnik naredimo s svojim denarjem v njihovem imenu. Seveda bomo morali pri tem pridobiti potrebna zemljišča in vse plačati, čeprav gre za državno cesto.

Prav tako pa smo zdaj na pobudo krajanov, ki tam živijo, sprožili postopek za gradnjo pločnika ob Mengeški cesti še v zgornjem delu Trzina, od transformatorja do občinske meje. Upamo, da tam ne bo takšnih težav z lastniki zemljišč, kot so bili pri načrtih za pločnik na nasprotni strani iste ceste in da nam bo država dovolila, da naredimo pločnik, seveda z našim denarjem.

Miro Štebe

Z vedrom na kratki vrvi ne boš spoznal globine vodnjaka: kako bi lahko brez premišljevanja o prihodnosti opravljal vsakdanje delo?

Mongolski

ŠRC IN 29. SEJA OBČINSKA SVETA

Zapisnik predzadnje, 28. seje Občinskega sveta bo verjetno potrjen tokrat šele na 30. seji sveta zaradi nekaj dopolnil k točki 3, ki se nanaša na javni zavod Vrtec Trzin.

29. redna seja Občinskega sveta je imela šest točk dnevnega reda. Prva točka se je dotikala sklepa o pooblastitvi Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije za pripravo programa razvoja za obdobje 2002 do 2006 leta. Kot vam je znano (o tem smo pisali v Odsevu lanske jesen), se je občina Trzin že vključila v tako imenovano Interesno regijo, v kateri sodeluje osem občin. Zdaj pa je občinski svet sprejel sklep (objavljen je že v tem v Uradnem vestniku občine Trzin), s katerim je pooblastil Regionalno razvojno agencijo Ljubljanske urbane regije za dejansko pripravo razvojnega programa za celotno regijo.

Zivahno je postalo, ko je prišlo do 2. točke dnevnega reda, ki se je dotikal stališča Občinskega sveta Občine Trzin do Odloka o ureditvenem načrtu območja ŠRC-e Trzin. Dejstvo je, da je dejal naš župan, da v občini Trzin obstoječe površine, namenjene športu in rekreaciji, ne zadoščajo številni prebivalci glede na normative in standarde. Trzin zaostaja za 50% glede na normative pri pokritih in 30% pri odprtih športnih površinah, pri čemer se prebivalstvo občine povečuje. Res je, da gozdovi, ki jih imamo v Trzinu, predstavljajo zelo kakovostno rekreacijsko možnost, vendar ne za vse in predvsem ne za mladino, ki si želi tudi drugačnih oblik rekreacije. Potrebno je izpostaviti tudi to, da je zbor zbranih krajanov, ki je bil sklican, izrecno podprl stališče, da Trzin potrebuje ŠRC-o, da pa je potrebno upoštevati podane – upravičene – pripombe k predlogu. Eden pogostejših očitkov je bil, da se bo povečal promet skozi Mlake, zlasti po Mlakarjevi ulici. Ureditveni načrt in predvsem upoštevane pripombe kažejo na to, da se to ne bi smelo zgoditi, kajti sedaj takšnega zidanega objekta, v katerem naj bi se odvijala rekreacija in gostinska dejavnost, v tem delu ne bo. Ostajajo samo igrišča za najmlajše, balinišče, košarkarsko in rokometno igrišče, parkirišče pa bo zmanjšano skoraj za polovico, poleg tega pa bo narejen dvometrski protihrupni nasip. In na koncu te točke še predlog g. Ložarja in dodatni sklep, ki zavezuje občino, da bo ob spremembah prostorskega plana pripravila sprejemljivejšo pot do ŠRC-e. Pri tretji točki dnevnega reda je šlo za zamenjavo zemljišč na povezovalni cesti med Mlakami in industrijsko cono, in sicer pri avtopralnici, kjer naj bi bil bodoči rondo.

Točka štiri, ki se je dotikala VVZ Trzin, ni imela zaključka, počakati bo potrebno na odgovor na dani dopis, ki je bil poslan na Ministrstvo za šolstvo in šport. Točka se prekine. Tudi vrtec v prostorih stare šole bo še nekaj časa sameval, na Mengeški ulici pa je že zamenjanih nekaj sto metrov starih vodovodnih salonitnih cevi, v industrijski coni pa je položen na nekaterih ulicah fini asfalt. Glede šolskega prizidka se za odobritev

projekta že več kot eno leto Občina Trzin pogovarja z Ministrstvom za finance in Ministrstvom za šolstvo in kot vse kaže, se delajo – kot se reče – malo francoze in bo morala naslednje občina Trzin sama financirati gradnjo. In kot vedno, je bilo tudi tokrat na koncu seje kar nekaj pobud in vprašanj s strani svetnikov.

Jože Štih

VAROVANA STANOVANJA V TRZINU

V četrtek, 7. junija, je bil v prostorih Občine Trzin posvet o možnostih za izgradnjo varovanih stanovanj in doma za starejše občane z območja Občine Trzin. Žal se sestanka niso udeležili vsi povabljeni, zato verjetno nismo dobili vseh potrebnih informacij in tudi ni bilo nobenega konkretnega dogovora. Udeleženci sestanka so predvsem poudarili potrebo po natančnejši oceni razmer in potreb. Svetovalka župana za družbene dejavnosti Andreja Kočar je sicer povedala, da so varovana stanovanja kot oblika bivanja starejših ljudi v tujini zelo razširjena in pogosto nadomeščajo ali pa odmikajo potrebo po odhodu starejših v domove za starejše. Ta stanovanja so namenjena tistim starejšim ljudem, ki ne morejo več živeti povsem samostojno in potrebujejo organizirano pomoč in nego. Gre predvsem za ljudi po 65-tem letu, takih pa je v Trzinu po uradnih ocenah 236.

Razpravljalci so opozorili na vrsto vprašanj, ki se ob tem pojavljajo, predvsem pa je treba rešiti vprašanje financiranja takega projekta. Župan občine Trzin g. Tone Peršak je povedal, da je na našem območju po državnih merilih pokritost z domovi za ostarele zadostna, zato država nima posebnega interesa, da bi gradili še en dom, občina pa je sicer pripravljena sodelovati, vendar je takšen podvig tudi zanj prezahteven zalogaj. Razpravljalci so ocenili, da bi bilo smiselno ustanoviti nekakšno družbo, ki bi vodila cel projekt, pripravila študijo o potrebah ter o tem, kaj bi se dalo narediti in kako to izvesti, poskrbeti pa bi morala tudi za finančno pokritost projekta. Predstavnika Kraškega zidarja in Nepremičninske družbe Metropol sta povedala, da zanje ne bi bil poseben problem, če bi tudi v sklopu T-3 poskrbeli za takšna varovana stanovanja. Morali bi le prilagoditi nekatere standarde, pripravljeni pa bi bili tudi sodelovati v projektu. Med razpravo se je tudi pokazalo, da bi bilo mogoče smiselno razmišljati o gradnji doma za ostarele, v katerem bi bila standardna in nekaj tudi nadstandardnih prostorov. Ob razmišljanju o vsem tem pa je treba upoštevati tudi računice o ekonomski upravičenosti takšnih projektov. Kot zaključek posveta lahko zapišemo le, da bo treba o tem še razmišljati in dobiti še več podatkov. Izvedeli pa smo tudi zanimive podatke o tem, da so varovana stanovanja doslej uredili že v Impolci pri Sevnici, Šentjurgu pri Celju, Podbrdu, Moravcih, Mariboru, Tolminu in Kobaridu ter v Logatcu. Mogoče bi veljalo izvedeti, kakšne izkušnje imajo tam s takšnimi stanovanji.

PARKIRNIH MEST V T-3 BO DOVOLJ

V aprilski številki Odseva smo zapisali skrb nekaterih občanov, da bo tudi na območju bodočega centra Trzina (T-3) nastal problem s parkiranimi vozili. Občani so nam zagovarjali, da so cene garažnih mest v kletnih prostorih T-3 precej visoke in da se jim nekateri stanovalci raje odpovedo. Direktor nepremičninske družbe Metropola Zoran Madon, ki prodaja stanovanja in lokale na območju T-3, pa nam je zaidil, da naše pisanje ne drži. »Celotna klet v drugi fazi T-3 je namenjena parkiriščem. Vsak kupec stanovanja mora poleg tega, da kupi stanovanje, obvezno kupiti tudi parkirno mesto. Tega se striktno držimo, tako da nakup stanovanja brez parkirnega mesta ni mogoč. Parkirno mesto v kleti T-3 stane v tem trenutku 16 300 DEM v tolarski protivrednosti. Če ceno primerjamo s cenami garažnih mest na ljubljanskem območju, kjer je treba zdaj za parkirno mesto v prvi ali drugi etaži kletnih prostorov odšteti od 18.000 do 22.000 DEM, potem menimo, da naše cene niso pretirane.«

Eno parkirno mesto na družino zdaj pogosto niti ne zadošča več, saj poznamo primere, da imajo posamezne družine tudi po tri ali celo štiri avtomobile. Ali lahko stanovalci v T-3 kupijo več parkirnih mest?

Seveda, to ni problem. Če kupec izrazi željo, da bi kupil še več parkirnih mest, to ni noben problem, še zlasti pri večjih stanovanjih je skoraj razumljivo, da kupijo vsaj po dve parkirni mesti.

V prilicih T-3 je predvidenih več lokalov, tam pa bodo za goste potrebovali več parkirnih mest. Ali so možnosti za to?

Tudi pri nakupu lokala je potrebno kupiti parkirna mesta. Čim večja je površina lokala, več parkirnih mest naj bi lastnik ali podjetje kupilo. Načeloma bodo lastnikom lokalov in zaposlenim namenjena parkirna mesta v kletnih prostorih T-3, stranke in drugi obiskovalci pa naj bi parkirali zunaj za to določenih parkirnih mestih.

Parkirna mesta so predvidena pred objekti, vzdolž sedanje Ljubljanske ceste, pri poslopih, ki jih gradimo zdaj, pa bodo parkirna mesta tudi med vhodnim delom med našim objektom, ki je zdaj v gradnji, in staro Tavčarjevo kmetijo, na severni strani pa bodo parkirni prostori tudi vzdolž meje sedanjega gradbišča proti šoli. Mislim, da je predvidenih toliko parkirnih mest, da bomo zadovoljili vsem normativom in da težav s parkirnimi mesti ne bi smelo biti.

Rad bi izkoristil priložnost, zato vas prosim, da nam poveste še, kako trenutno potekajo dela na območju T-3 in kdaj bodo posamezne faze končane.

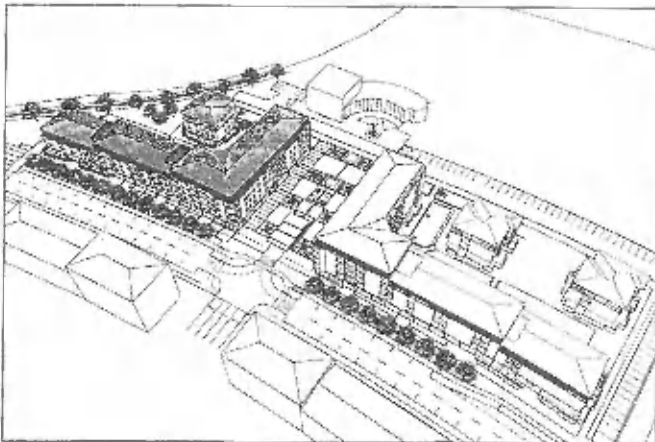
Trenutno poteka druga faza. Gradimo nove objekte, v katerih bo še 112 stanovanj. Hkrati pa poteka že tudi prodaja teh stanovanj. Računamo, da bo ta faza dokončana konec leta 2002. Po zaključku te faze se bomo morali lotiti nadaljevanja investicije na južnem delu T-3, se pravi v gradnjo blokov na drugi strani ceste. Trenutno potekajo tudi zaključna dela v objektu, kjer bodo tudi občinski prostori. Dela so večinoma že končana v tretji podaljšani oz. četrti gradbeni fazi. Če bodo vsa zaključna dela potekala po načrtih, naj bi bil ta objekt dokončan do konca

tega leta. Seveda pa je vse odvisno od načrtov in želja novih lastnikov.

Kako pa je z lokali, ki naj bi začeli delovati na območju T-3. Zdaj praktično še ni odprt niti eden.

Večina lokalov v prvi fazi je skoraj v celoti prodana, v drugi pa jih še prodajamo. Tudi tisti lokali, ki so že prodani, še niso vseljeni in še ne delujejo, ker so bili prodani v tretji podaljšani fazi, kupci pa morajo zdaj za pridobitev uporabnih dovoljenj za lokale dobiti gradbeno in druga dovoljenja. To seveda traja nekaj časa. Najprej je treba dobiti gradbeno dovoljenje, potem pa opraviti razna obratniška dela in lokale dokončati. Pričakujemo pa, da bodo v kratkem nekateri lokali že zažive- li.

M.Š.

Objekt, ki ga zdaj gradijo na območju T-3 je obkrožen s parkirišči (Odsev, september 1998)

V CONI SO POSTAVILI LIČNEJŠE KOLIČKE

O količkah, ki naj bi v industrijski coni onemogočali parkiranje po pločnikih in zelenicah, smo v Odsevu že precej pisali. Pred

kratkim pa so nekdanje, manj ugledne kovinske količke po coni nadomestili z večjimi in na oko prijetnejšimi. So iz nerjavečega jekla, za kar se je zavzel g. Grginič. Nameščeni so ob glavnih cestah v coni in so kar bolj sprejemljivi za oko kot tisti, ki so jih postavili najprej. Nekatere zelenice in pločniki so zdaj zaščiteni, vseeno pa problem pomanjkanja parkirišč v coni ostaja.

OBVOZNICO KRASI POZDRAVNA TABLA

Na trzinski obvoznici, nekaj deset metrov pred križiščem z Mengeško cesto, se je pred časom pojavil monitor oz. elektronska oglasna tabla, na kateri Direkcija za ceste voznikom želi srečno vožnjo. Vožnja mimo table je zdaj kar bolj prijazna, dobro obveščeni pa pravijo, da so na Direkciji že vedeli, zakaj so namestili tisto tablo. Po njihovem naj bi bila tabla priprava na promene zamaške, ki jih pričakujejo v času gradnje avtoceste čez Trojane in skozi Črni graben. Kadar bo na tistem koncu ceste prihajalo do zamaškov, naj bi s pomočjo table voznike preusmerjali na obvozno vožnjo skozi Tunjinsko dolino proti Motniku in Vranskemu. Tudi če to drži, bo tabla v vsakem primeru voznikom olajšala vožnjo.

KOMU SO BILE NAPOTI CVETICE

V prejšnji številki Odseva smo pohvalili Turistično društvo Trzin in Občino Trzin, ki sta spet poskrbela za prijetnejši videz našega kraja. Na vpadnicah v naselje so posadili cvetlične gredice, na večini trzinskih mostov pa so namestili cvetlična korita s pisanimi cvetjem. V soboto, 9. junija, pa so nas ogorčeno klicali ljudje, ki živijo blizu mostu preko Pšate na Habalovi ulici. V noči s petka na soboto so nepridipravi zmelali vse cvetice iz korit v potok. Okoliški prebivalci so zjutraj cvetice pobrali iz potoka, nihče pa ni natančno vedel, kdo je bil »junak«, ki se je tako poniglavno znesel nad cveticami, ki res niso naredile nikomur nič slabega. Največ tistih, ki smo ugižali, kdo naj bi bil uničevalec, je krivdo pripisovalo mladini.

Mogoče mladi niti niso bili krivci, vendar je precej možnosti, da so bili tisti, ki so govorili o mladih nepridipravah, blizu resnici. Treba pa je reči, da so bili (ali je bil) krivci temeljitji. Izpraznili so prav vsa cvetlična korita in niti v enem niso pustili rož. »Vsaj natančni pa so bili!« so komentirali mimoidoči. Eden od sosedov pa je ob tem povedal, da pobalinstva na tistem koncu niso tako redka: »Ničkolikokrat sem moral zjutraj iz Pšate vleči kanto za smeti, ki so mi jo mučci porinili v vodo. V tem ni nič junaškega, zgolj objesnost in barabija!« je dodal, povedal pa je tudi, da se mučci pogosto znajajo tudi nad lučmi javne razsvetljave. K sreči jih nekaj ugaša že kar same od sebe. Izvedeli pa smo še za več drugih težav tistega konca Trzina. Trava, ki porašča bregove ob Pšati, sploh ni več uporabna za košnjo. Tista travna krpica je namreč postala javno stranišče za vse pse iz bližnje in daljnje okolice, še zlasti iz bližnjih novih blokov. Širinožni travo tako zagnano gnojijo, da

tisti, ki bi želeli pokositi travo, lahko nakosi tudi nesprejemljivo veliko količino pasjih iztrebkov. Trava tam ni več uporabna. Ob tem pa so nam prebivalci tistega dela tudi povedali, da ograja, ki so jo postavili okoli šolskih igrišč, ne odvrne ljubiteljev psov, da ne bi pripeljali svojih pasjih ljubljencev na igrišče. Včasih se tam nabere kar po več takih, ki pripeljejo pse »na sprehode«.

Ker se otroci na igrišču podijo, se lahko zgodi, da se v kateri kosmali duši prebudi lovski nagon in ni izključeno, da ne bi kakšen pes tudi znotraj ograjenega igrišča napadel otroka. Sosedje pravijo, da samo čakajo, kdaj se bo kaj takega zgodilo. Vedo pa tudi povedati, da so tudi vrata na šolsko igrišče kar pre pogosto odprta in da na igrišče lahko pridejo nepovabljeni z najrazličnejšimi prevoznimi sredstvi.

GRAD JABLJE NAM BO SPET V PONOS

Grad Jablje, čeprav zdaj leži na območju sosednje občine, smo Trzinici vedno šteli za svojega. Saj se je v preteklosti življenje našega kraja tesno prepletalo z življenjem in razmerami na tem gradu. Po tem, ko je mnoge bolelo srce, ko so videli, kako žalostno je nekdanji lepote propadal, v zadnjem času vzbujajo precej upanja in vprašanj obnova gradu, ki že pospešeno poteka. Grad, hleve, topilar, oranžerijo in okolico gradu bodo, kot načrtujejo, v štirih fazah uredili v skladu s kulturnovarstvenimi zahtevami - vse navedeno je Republika Slovenija namreč razglasila za kulturni spomenik državnega pomena.

O obnovi gradu Jablje smo se pogovarjali z konservatorko Kranjskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine go. Damjano Pečnik.

Najprej nas je zanimalo, kaj za grad pomeni, da je razglašen za kulturni spomenik državnega pomena.

"Za grad Jablje in območje gradu zdaj velja poseben režim varovanja, ki je določen v Odloku o razglasitvi območja in gradu Jablje za kulturni spomenik državnega pomena (Ur. l. RS 21/5.10.1999)".

G. Jože Dular, svetovalec vlade na kmetijskem ministrstvu in v d. Centra za razvoj

torja g. Jože Dušar, je treba še poudariti, da bo imel Center značaj osrednjega nacionalnega zavoda in bo glede na svoje poslanstvo, informacijsko in tehnološko opremljenost ter znanje predstavljal vzorno gospodarstvo in razvojni model za nove in alternativne kmetijske usmeritve. Slovenija bo s Centrom za razvoj kmetijstva in podeželja pridobila pomembno institucijo, ki bo sodelovala pri usmerjanju kmetijstva in podeželja ter slovenskemu kmetijstvu pomagala pri vključevanju v EU in drugih mednarodnih povezavah.

Po drugi strani bo z začetno zasnovo in usposobitvijo gradu Jablje in drugih kulturno zaščiteneh objektov na območju Jabelj lokalna skupnost pridobila možnosti za razvoj različnih storitvenih dejavnosti, zlasti še na področju turistično - rekreativnih

dejavnosti v zaledju Centra. Pri izgradnji Centra bodo namreč upoštevali tudi razvojne interese občin in zahteve po vzpostavitvi nekdanje krajinske ureditve gradu z okolico. S tem pa bodo vzpostavili tudi dobre pogoje za razvoj novih storitvenih dejavnosti, ki se bodo navezovala na dejavnost novega Centra /gostinstvo, storitvena obrt, razvoj kmetij.../

Trzinici, čeprav grad teritorialno sodi v občino Mengeš in je državna last, smo čustveno nanj navezani in seveda zelo veseli njegove obnove. Grajski so v preteklosti zaposlovali številne vašča-

ne, grajska posestva so se raztezala od Dobrave do Križa, mimo gradu so vodile številne sprehajalne poti, po drugi vojni so v gradu stanovali delavci kmetijskega posestva, njihovi otroci so bili naši sošolci ... Po drugi strani pa je grad spodbujal domišljijo, ugibanja, kaj se je dogajalo za njegovimi zidovi, kakšne ljubezenske zgodbe so se tam pletle, ali so v grajskih ječah pokončali mnogo področnikov in podobno. Zato verjetno ni naključje, da je pred leti naša sodelavka in takratna maršalka Šole za oblikovanje in fotografijo Urša Mandeljc svojo diplomsko nalogo posvetila prav gradu Jablje. /Odsev št. 7/ 1999/. Ko nanese pogovor na grad, se ji zasvetijo oči in zamaknjeno se zazre proti gradu.

Ga. Damjano Pečnik, kako vam lahko omenjeni prispevki, še živa ustna izročila in druga dokumentacija pomagajo pri obnovi gradu? Ali bo imel grad potem, ko bo v njem sodoben kmetijski center, kaj srednjeveškega, kaj čisto grajskega in ali ho odprtega tipa ... Ali se znate tudi vi postaviti v tisti čas?

"Naj povem, da v gradu ne bodo domovale le strokovne službe, predavalnice, kabineti kmetijskega centra; grajska restavracija bo odprtega tipa, tam bo vinska klet, v slavnostni jedilnici bodo lahko poroke, v atriju prireditve in razstave.

Če nekoliko novim zgodovino gradu, naj povem, da je dvorec Jablje naslednik leta 1268 prvič omenjenega dvora, ki naj bi, po pripovedovanju Valvasorja, dobil ime po jastrebih. Grad naj bi pozidali leta 1530, njegova današnja podoba pa je plod raznih preizidov ob koncu 16. stoletja in barokizacije v 18. stoletju. Pred dvesto leti, ko je torej dvorec doživel veliko preobnovo, je dobil reprezentančno knjižnico, bogate tapiserije, fresko poslikavo in opremo. Srebe v jugozahodnem delu je poslikal znameniti baročni freskant Franc Je-

Grad Jablje v Valvasorjevi Topografski vojvodine Kranjske (1679)

kmetijstva in podeželja Jablje je pred nedavnim za Dnevnik povedal, da naj bi v obnovljenih grajskih prostorih deloval sodobni center za razvoj kmetijstva in podeželja, reprezentančni prostori pa naj bi bili namenjeni turistično - rekreativnim dejavnostim. Center za razvoj kmetijstva, ki naj bi upravljal s 450 ha obsežnim kmetijskim posestvom, naj bi bil namenjen usposabljanju in izobraževanju ter praktičnemu preskušanju novih tehnologij, ekološkemu kmetijstvu, dopolnilnim dejavnostim, podeželskemu turizmu in varstvu narave in voda. Ali je k temu treba kaj dodati?

"Iz dejavnosti in pomena novega Centra za razvoj kmetijstva in podeželja za razvoju širšega območja Jabelj/s sklepom Vlade RS v letu 2000 je bil Kmetijski poskusni center namreč preimenovan v Javni zavod "Center za razvoj kmetijstva in podeželja", kot jo je predstavil v d. direkt-

Grajski dreved

lovščak. Gradu bomo poskušali, kljub njegovi novi viogi, vrniti nekaj nekdanjega. "

Ali imate natančne načrte gradu in okolice in iz katerih virov je nastal konservatorski program?

"Žal originalnih načrtov nimamo. Pomagali smo si s franciscijskim katastrom iz leta 1825 in 1868. Še posebej v veliko pomoč, predvsem pri razporeditvi notranjih prostorov, opremini in ureditvi okolice gradu, potočka ob gradu, senčnice ipd., so nam bila usna pričevanja ljudi. Če omenjam posameznike, naj omenim tudi ljudi iz Trzina, kot Burgar Ivanko, Ručigaj Ivana, Lukan Barbaro. Kralj Meri, Šušteršič Tineta, predvsem pa gospo Lavro Šušteršič. Slednja je zelo natančno opisala posamezne grajske prostore, kdo je bival v njih, kako so bili opremljeni, kje so bila javna ali skrivna vrata, kje stranišča ... Vse te ustne informacije, fotografije, do-

kumenti nam izredno veliko pomagajo pri ustvarjanju celovite slike gradu Jablje in njegove okolice pred drugo svetovno vojno. O senčnici na primer ni nobenih podatkov ali fotografij, nazorno sta jo opisala in izrisala že omenjena g. Ivan in g. Tine. Marsikdo od okoliških prebivalcev ima verjetno v hrambi tudi fotografije gradu, mogoče celo opremo, ki jo je zaščitil pred izgubo ali plenitvijo. Delavci Zavoda za varovanje kulturne in naravne dediščine v Kranju bomo zelo hvaležni za podatke o opremini v gradu, za fotokopije oziroma za dokumente o nekdanjem življenju na gradu. Moram povedati, da marsičesa ne bi bilo, če se ljudje ne bi zavedali vrednosti in če ne bi dokumentov in predmetov shranili doma.

Ne morem mimo tega, da ne bi napisala tudi vsaj nekaj besed o ge. Lavri Šušteršič. Spoznala sem jo pred novim letom, ko smo se v že omenjeni skupini pod vodstvom ge. Damjana Pečnika sprehodili med grajskimi zidovi. Ga. Lavra Šušteršič, že devedeset jih šteje, je živahna, urejena gospa, mati dveh sinov. Bila je zadnja, osebna strežnica

grofice Marije Hipolite Lichtenberg na gradu Jablje, tri leta pred drugo svetovno vojno. Gospa se lahko pohvali z izrednim spominom. Baronico je spremljala tudi na njeni zadnji poti leta 1941, potem se je z gradu preselila v Jelačnikovo hišo v Trzinu, nato k Simnu, kasneje v Ljubljano, kjer še sedaj živi. Ne glede na leta in preteklih 60 let, je natančno opisala takratne grajske prostore, od kuhinje za posle do logarjeve pisarne, zimskih in letnih prostorov grofice, opremo v teh prostorih ... Vedela je, kje so bila katera vrata, katere

sobe so bile povezane, rešila neznanko enega od prostorov, kjer je bila takrat kadišnica itd. Njena pripoved o življenju na gradu, o obiskih in sprejemih je bila tako živa, da je tudi nas popeljala v tiste čase. Grajske, kot je povedala, so s kočijo /kočijaž je bil Ivankin oče/ vozili k maši v cerkev sv. Florijana v Trzinu, ob nedeljah in drugih priložnostih pa so obiskovali grajske in sorodnike na gradu v Mengšu, Križu, Zapricah, Grobljah in tudi Černe-

lem. Najpomotejša pot je bila grad Jablje - grad Križ, kjer je bila doma baronica. Ko so na graščino pripeljali avtomobil, se je žal vse spremenilo. V naslednjih prispevkih o gradu Jablje bomo zapisali še kaj zanimivega iz pripovedi ge. Lavre."

Ga. Damjana Pečnik, zakaj ste se odločili za poklic konservatorke?

"To področje me je vseskozi zanimalo, doma sem z vasi, dolga leta pa sem preživljala počitnice v Nemčiji. Tam je tradicija ohranjanja naravne in kulturne dediščine zelo bogata - ljudje tam živijo s tradicijo. Podobno kot

Lavra Šušteršič (levo spredaj) in Damjana Pečnik (v sredini)

Lavra Šušteršič

tudi drugi evropski narodi. Francozi, Avstrijci ...

Tovrstni poklic je zanimiv, je izživ, veselje, zadovoljstvo. Konservatorji so potrebni, v naši državi nas je žal premalo.

Kranjski zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine pokriva območja od Rače do Trojan, to je 21 občin in ima samo 8 konservatorjev. Varujemo nepremično kulturno in naravno dediščino. V letošnjem letu bo prišlo do razdružitve službe na Zavod za varstvo kulturne dediščine in na Zavod za varstvo narave. Vendar ostajajo temeljni cilji varstva dediščine enaki: vzdrževanje in obnavljanje dediščine, preprečevanje ogroženosti, zagotavljanje javne dostopnosti ter omogočanje proučevanja in raziskovanja, preprečevanje škodljivih posegov, razvoj sistema varstva dediščine ...

Včasih, žal prepogosto, pa se dela mimo zavoda, mimo naših strokovnih smernic. Posamezniki z njimi bodisi niso seznanjeni ali pa jih ne upoštevajo. Kazni za kršitve so izredno nizke. Nekateri se niti ne zavedajo, kakšno vrednost imajo doma. Niso rasli s tradicijo varovanja in ohranjanja dediščine. Strokovnjaki smo zato, da pomagamo, svetujemo. Ni res, da Zavod vse zakomplicira, da je drag. Naši strokovni nasveti so brezplačni. Ohranjanje in varovanje dediščine je skrb nas vseh in vsakogar."

V Trzinu imamo kar nekaj kulturne, naravne in zgodovinske dediščine. Občina Trzin je lani sprejela tudi Seznam spomenikov občinskega pomena, ki naj bi postal del občine in naravnih vrednot, ki jih je potrebno zaščititi, varovati ali vzdrževati kot podlago za sprejem ustreznega odloka. "Trzin izjemnih kulturnih spomenikov nima, ima kvalitativno kulturno dediščino, kot je cerkev sv. Florijana, kapelice, arheološko lokacijo nad cerkvijo in ob njej, nekaj enosloko zanimivih hiš. Zelo veliko pa imate naravne dediščine na vsem območju Trzina. Ta je trenutno v obdelavi naših naravovarstvenikov. Prav zaradi gradenj in intenzivnega kmetovanja so te naravne vrednote v veliki nevarnosti. Kmetijska politika se spreminja in gre v smer ekološkega kmetovanja oziroma naravi prijaznih zaščitnih sredstev in gnojil. Velik prispevek k varstvu narave pomeni-

jo novi kmetijski - okoljski programi, ki so izrazito naravnani k naravi prijazni pridelavi hrane."

Kaj pa rimska cesta, ki naj bi vodila ob cerkvi? Zavodu smo predlagali, da arheologi to raziščejo in jo razkrijejo?

"Vem, dobili smo vašo pobudo za arheološko obdelavo rimske poti za cerkvijo. Zaradi preobremenjenosti arheologa, ki pokriva 21 občin, boste morali žal nekoliko počakati."

Če se povrneva na obnovo gradu Jابلje in njegovo okolico, predvidevam, da zaključujete prvo fazo obnove. Še tri so, katere, koliko jih vrednotite in kakšen je terminski plan.

"Res je, zaključujemo s prvo fazo obnove - z osnovno statično sanacijo, obnovo strehe, zasteklitvijo oken... Letos bomo nadaljevali z obnovo gradu. Obnova samega gradu je razdeljena v dve fazi: obnova gradu in obnova okolice gradu. V nadaljevanju pa bo potekala še rekonstrukcija območja gradu, obnova nekdanjih grajskih hlevov, rušenje sedanjih hlevov, postavitve novih gospodar-

skih poslopij, ponovna zasaditev nekdanjega drevedora, ureditev infrastrukture. Ob ustreznih finančnih pomoči Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS in Ministrstva za kulturo RS bo lahko projekt Jابلje končan do leta 2004."

Povedali ste, da naj bi bila slavnostna je dilnica in atrij namenjena za različne prireditve in razstave. Ali bodo ti prostori ponujeni uporabnikom sorazmerno z njihovim finančnim prispevkom? Konkretno, ali računate tudi na sredstva lokalnih skupnosti in za katere dela? Mislim občino Mengeš kot teritorialno občino in Trzin kot sosednjo občino.

"Želim si sodelovanja obeh občin, saj želimo, da bo grad Jابلje postal center družabnega življenja obeh občin. O konkretnih finančnih vložkih smo se sedaj pogovarjali zgolj teoretično."

Turistično zanimiva bi bila tudi grajska kuhinja, obnovljena tako kot je bila v času svoje uporabe, grajska tržnica ipd. Ali je ta možnost tudi v gradu Jابلje? Pa tudi grajske sprehajalne in vozne poti bi lahko v sodelovanju s sosednimi občinami uredili v zanimive pohodniške poti.

"Žal kuhinja za gospodo ni ohranjena, tudi nobene opreme iz te kuhinje ni. Nova kuhinja za oskrbo Centra za razvoj kmetijstva bo v prostoru, kjer je bila nekdanja kuhinja za posle, takoj v prtiliču. Bo odprtega tipa in tu so možnosti za vzporedne dejavnosti velike."

"Že sami ste predlagali in zelo zanimivo bi bilo vzpostaviti turistično pot po nekdanjih grajskih oziroma poteh nekdanjih izletnikov in obiskovalcev gradu in okolice. Kot je že povedala ga. Lavra, so se zadnji grajski vozili s kočijo k maši v Trzin, na obiske na grad Križ, Mengeš, Groblje. Povezati te poti v turistično pot, bi bilo zelo zanimivo. In dodati Dobeno, Rašico ..."

Domisljito in uganjanja zbujajo potoček, ki izvira iz skal pod gradom. Ali je povezan z grajskim vodnjakom? Poganjal je tudi grajski mlin, ki je bil južno, kjer je sedaj manjši stanovanjski blok.

"Žal natančnih podatkov o tem ni. Na ohranjeni fotografiji je sredi atrija postavljena palma. Kaj je bilo prej, se ne ve. Še vedno ostaja domneva, da je bil s potokom nekoč povezan grajski vodnjak. Od nekdanjega grajskega mlina se je ohranila samo lokacija, stavba je bila prezidana."

Vse, kar ni ohranjeno ali kar se ne da obnoviti, bomo poskusili označiti s primernimi tablami ..."

Zanima nas še, ali in kako je vaš Zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine vključen v projekt Turistične zveze Slovenije, ki je razglasila 2001 in 2002 za leti kulturne dediščine?

Poznamo projekt Turistične zveze Slovenije in vanj se poskušamo vključevati. Naši konservatorji se z veseljem odzovejo vabilom na različna predavanja, vodstva, predstavitve in drugo. Naša osnovna naloga je tudi popularizacija in predstavljanje kulturne dediščine javnosti."

Vsako leto v drugi polovici septembra poklekajo dnevi evropske kulturne dediščine /DEKDI/. ki naj bi pomagali vzpodbuditi zanimanje javnosti za varstvo kulturne dediščine. Dnevi bodo letos potekali že deveto leto in radeča niti letošnjih dogajanj bo arhitektura 20. stoletja. Eno od spoznanj DEKDI je, da kulturno dediščino najbolj varujemo ljudje sami."

Hvala za pogovor, gospa Damjana

Jožica Valentak

Ko vrabec misli, da je velik, sreča kukavico, ko kukavica misli, da je velika, sreča krokarja, ko krokar misli, da je velik, sreča sokola, ko sokol misli, da je velik, sreča orla.

Finaki

OBISK STARIH PRIJATELJEV IZ PRLEKIJE

Obiska starih prijateljev, zdaj že lahko tako rečemo, saj smo se prijateljsko družili že tretjič, se človek, ki je vsaj kolikor toliko družaben, in Trzinci to smo, vedno razveseli. Najprej je treba povedati, da sta organizacijo drugega obiska oz. sprejema predstavnikov občine Sv. Jurij ob Ščavnici tudi tokrat prevzela Turistično društvo Trzin in Občina Trzin. Kakor koli že, ko govorimo o Turističnem društvu, pred seboj vedno vidimo gonilno silo in predsednico društva Jožico Valenčak, ki je do potankosti organizirala ves potek celodnevne srečanja z gosti. Vse se je že po tradiciji začelo pred lokalom Barca, kjer sta se župana občin g. Tone Peršak in g. Slavko Mihalič usedla v zapravljičevka, ki ga je tudi tokrat vozil Franci Florjančič. Odpeljal ju je do lokala Bor, kjer je potekal protokolarni sprejem, kot se za take goste spodobi. Naslednja točka v programu za naše

goste je bil, po njihovi želji, ogled industrijske cone in zopet se moram ponavljati, tako kot pred dvema letoma, tudi tokrat je za predstavitve zanimivosti med vožnjo z avtobusom skrbel g. Tone Ipavec. Malo po enajsti uri so se pripeljali na Kidričevo ulico, kjer smo si skupaj ogledali ulično predstavo Cirkusa Bufeto, ki je bil na programu v sklopu Trzinske pomladi. Vendar pa kulturnega programa s tem še zdaleč ni bilo konec. Kako dobri pevci so kvartet Kapelski fantje, smo že vedeli, da pa imajo tudi dobre pevke, pa smo ugotovili sedaj in na koncu sta nam zaigrala še na harmoniki in kitari fanta iz ansambla Veseli Prleki.

Trzin smo tokrat želeli našim gostom pokazati še iz druge perspektive, in to nam je v celoti uspelo. Odpeljali smo se skupno do zgornjega Dobena, kjer se skoraj v celoti vidi Trzin, in seveda vsa daljina in bližnja okolica z Ljuhljano vred in s prečudovito kuliso Kamniških Alp. Na Dobenu smo se razdelili v dve skupini. Nekateri so se odločili, da gredo še na Rašico in osvojijo raški stolp.

ostali pa smo odšli do Hubatovih, da so nam razkazali rastlinjake, kjer gojijo različne sadike, predvsem rože za prodajo. Povedati moram, da so nas pri Hubatovih zelo lepo pogostili, za popolnico pa smo si po želji lahko izbrali vsak po eno cvetočo lončnico.

Skupino, ki je odšla na Rašico, smo pričakali na kmečkem turizmu pri Blažu in se nato skupaj odpeljali v dolino do Kmetijskega centra Jable, od tam pa smo šli peš do brunarice smučarskega društva. Tam se je pravi družabni program, seveda ob dobri hrani iz Na-

robotove kuhinje, šelo začel. Ta pravo "Štimungo" so držali Jože, Milan, Ludvik in Tonček, ki slišijo tudi na drugo, skupno ime, Kapelski fantje, z ubranim petjem pa smo jim pri tem pomagali vsi prisotni. Ura pa je tista, ki je neizprosna in kot vedno je tudi tokrat prišel čas, ko se je bilo treba posloviti, in naše prijatelje smo vsi, kar nas je bilo, pospremili do Jabel, kjer jih je čakal avtobus. In ob slovesu smo jim ob stisku rok še zadnjič obljubili, da se jeseni zagotovo vidimo v Prlekiji.

Jože

REFERENDUM JE BIL DOBRO ODISKAN

Referendum o Zakonu o umetnem oplojevanju žensk, ki je bil v nedeljo, 17. junija, je bil v Trzinu holje obiskan kot v slovenskem povprečju. Od 2.687 volilnih upravičencev jih je na volišči prišlo kar 1.052, kar je 39 %. Sorazmerno veliko volivcev je tudi podprlo predlagani zakon, čeprav so bili tudi v Trzinu tisti, ki so glasovali proti, v večini. Za zakon je glasovalo 15,3 % tistih, ki so prišli na volišča, 23,7 % pa jih je bilo proti.

Neveljavne so bile tri glasovnice. Čeprav so bili rezultati referenduma v Trzinu nekoliko drugačni od tistih, ki so na koncu obveljali za uradne za vso državo, so tudi trzinški volivci po svoje dokazali, da se ne strinjajo s tem, da je treba takšna vprašanja reševati z referendumi. Naši poslanci so si s tem referendumom spet priložili slabo oceno, in samo upamo lahko, da nam ne bo treba v kratkem še na referendum o prostocarin-skih prodajalnah.

ŠOPEK DOMOVINI

Kot zarja zlata, naša si dionica,
nevesta ljubka, vsem si krasotica,
za rojstni dan pa šopek ti cvetoči
prinesli žar iz srca plamenči.

O tebi sanjali smo mnogo let,
zdaj končno uživamo naš sen, tvoj cvet,
kar mogel užiti ni očeak ne ded,
svobodno jadрати v lepi svet.

Ker Slave hči si, naša in planin,
potokov, rek ter gričev vseh nižin,
zato te ljubimo kot mater sin,
zakličemo ti v slavnostni spomin!

Emilijan Pevec

SAMOUPRAVLJANJE

Ne vem, komu bi pisal ali poslal ta članek, da bi vžgal ali pa da bi imel učinek, kot se reče. Če pišem županu, ta zelo malo naredi, da bi spremenil tisto, kar nas Trzinice in Trzinčane moti v Trzinu. N. pr. o tisti tabli na koncu Trzina v občini Mengeš, o tablah na meji proti Ljubljani, o smetnjakih, ki jih ni, ali pa o izgradnji doma starejših občanov. Oh, ne o vrtcu in o prošnji za sprejem v vrtec; ko bo ta dograjen, bo prošnja veljala za sprejem v dom ostarelih občanov.

Delo in Nedelo, to sta res dnevna časopisa, toda besedi sta se krepko udomačili v občini. Občani so vzeli sedaj izgled Trzina v svoje roke, odločanje o velikih finančnih projektih velesadionov pa prepuštili nedotakljivim.

Otroško igrišče na Reboljevi v Mlakah Kamnite klopi

Če jih postavijo pokonci, bodo postali spomeniki socializma in tako bomo imeli v Trzinu vsaj eno socialistično skulpturo. Pa bi vsaj dobile funkcijo, saj so za sedenje, kot veste, neuporabne.

Smetnjak na igrišču

Smetnjak na igrišču je bil vedno poln in ker ga komunala ni praznila, je nek občan v smetnjak nanesil polivinilasto vrečko. Ko je ta polna, jo enostavno vrže v svoj smetnjak in tako je zdaj problem smetnjaka na igrišču rešen.

Vzdrževanje igral na igrišču

Gugalnica ali igrala res dobro zaposluje otročičke. Toda kaj če so grdi, rjavi in skoraj neuporabni? Da bi bili lepši, se je babica iz bližine igrišča s čopičem lotila prenovne kar sama.

Tudi povezovalna pot med Reboljevo in Prešernovo, saj veste, tam, kjer stoji drugi spomenik – televizijski stolp, se za izboljšavo lahko zahvali enemu občanu. Ker se je pot vedno posipavala, je nek občan, ko je asfaltiral garažo, vrgel na pot nekaj lopat asfalta in problem je bil rešen.

Ta povezovalna pot med Reboljevo in Prešernovo ima, kot sem že omenil, televizijski stolp. Ne vem, če dela ali ne. Mogoče pa ga uporablja bližnji sosed, naš Uroš, saj veste, tisti iz nacionalke. Osnovni predmet že ima. To je televizijski stolp, morda bo naredil svojo televizijo, če občina ne bo podrla najvišje zgradbe na Mlakah. To bi morala že podreti.

Trzin se modernizira in dobil bo kabelsko televizijo. Vse skupaj vse bolj spominja na obljube o sanaciji Mengeške, ki bi že mora-

la biti zdavnaj urejena. Toda vse to so obljube, ki nič ne stanejo. Sedaj že pol leta razkopavajo Trzin in vse bolj se zdi, da iščejo neke zgodovinske ostanke pračloveka ali pa trzinske mumije, saj veste, da imamo v Trzinu piramido.

Da pa ne bom izpadel kot lokalpatriot Prešernove, naj omenim še nekaj motečih primerov iz drugih delov Trzina.

Občina je dala dovoljenje za brezplačno postavitev nekkih grdih ali lepih, uporabnih ali neuporabnih avtobusnih postaj. Se še spomnite stare avtobusne postaje, zaprite iz treh strani, da ti veter ni mogel do živega

in tudi moker nisi bil, če je dež neslo postarani? V stari avtobusni postaji je bilo plakiranje prepovedano in tudi posedel si lahko, če si želel, ker so bile klopi. Nova avtobusna postaja pred bloki že stoji in ker v njej ni nobene klopce, je neki občan prinesel ploč, tako da se človek lahko ušede. Važne pa so reklame! Spet so Trzinčinci vzeli Delo ali Nedelo v svoje roke. Svečana otvoritev pa bo mogoče za občinski praznik leta 200? ...

Da rastejo rože, cvetje ali drevesa, mora biti zemlja. Ker pa na prostoru bivšega kioska zelenjave na Mlakarjevi ni zemlje,

je spet neki Trzinec vzel stvar v svoje roke in dal pripeljati tovornjak zemlje, da bo drugi Trzinec posadil rože in bo Trzin lepo izgledal.

V bivšem sistemu smo temu rekli delavsko samoupravljanje ali v tem primeru spodbudno upravljanje Trzincev za lepši izgled Trzina. Občini pa časopis ...

Trzinice ali Trzinčani

LETOVANJE OTROK IZ VRTCA NA OTOKU KRKU – VANTAČIČI (4.6. – 11.6.2001)

*Mamina polica polna je dobrot,
mi smo gusarji,
hitro to polico skrijmo v levi kot,
mi smo gusarji,
lešniki in fige pravi so zaklad,
mi smo gusarji
in še papagaja vzamemo na pot,
pazi, mama gre!*

*Mi smo strašni gusarji,
pravi morski roparji,
ko zastavo dvignemo,
še pa plen gremo!
Mi smo strašni gusarji,
po podstrešju skačemo,
vedno kaj ušpičimo,
ko pa plen gremo!*

To je pesmica, ki je v tednu, ki smo ga preživel v morju, postala himna 13 otro-

kom iz vrtca in jim krajšala dni, ko so bili od doma. Vendar so ti dnevi tako hitro minili. Ti otroci so bili: Zana, Neje, Mateja, Špela, Anže, Tilen, Nataša, Boris, Dolores, Sara, Žan, Neža in Katja.

Vreme nam je bilo naklonjeno, temperatura morja pa malo manj, kar pa ni motilo oziroma odvrnilo otrok, da se ne bi kopali in učili tehnike plavanja pod vodstvom simpatične plavalne učiteljice Mije.

Urniki smo imeli zapolnjen skozi ves dan. Veliko smo hodili na sprehode, se vozili z banano in kanujem. Večere smo si popestrili s petjem ob spremljavi kitare, pripravili smo športne igre, srčkov ples, kviz ...

Otroci so bili ves čas zelo aktivni. Zvečer, ko so se odpravili spat, pa smo jim vzgojiteljice prebrale pošto, ki so jim jo napisali domači. Lahko mi verjame, da so vsi otroci, čeprav utrujeni, zaspali z nasmehom na

obrazu in se v nov dan prebudili polni energije in z vprašanjem: "Ali je tudi danes golob pismo noša prinesel kakšno pošto zame?"

Z nami v domu, ki ga zelo dobro vodita Črt in Samo Leštan (organizatorja letovanja), je bilo tudi 26 otrok iz vrtca Mengeš in 52 otrok četrtega razreda osnovne šole Moravče. Med otroki so se kmalu spletile prijateljske vezi.

Ko smo se peljali v deževni Trzin, so otroci komaj čakali, da skočijo v objem svojim staršem. Vsi po vrsti so hoteli pripovedovati, kaj vse so doživeli na morju, daleč stran od doma. Zatrjevali pa so, da bodo prihodnjič zopet šli. V svojem in Aninem imenu bi se rada zahvalila vsem staršem, ki so poslali svoje otroke na letovanje in nama s tem izkazali zaupanje.

Petra

VRTEC JE DOBIL NOVA IGRALA

Pred kratkim je bil za malčke v trzin-skem vrtcu velik dan. Dobili so namreč nova, imenitna in še neraziskana igrala. Kar nekaj je toboganov, ki lahko zadovoljijo še tako izbirčne okuse. Za tiste nežnejše in manjše je prav imeniten spust po toboganu v obliki slončka, drugi pa prav radi uživajo na toboganu, ki spominja na grad ali hišo, če si kdo zaželi, pa je tisti tobogan lahko tudi trdnjava, ladja ali pa gasilski dom. Vse je mogoče, le da znaš prav gledati. Deklice še zlasti uživajo v novi hišici in kot prave mamice bi rade v njih vsak dan zamenjale pohištvo. Vedno je treba v korak z mo-

Sicer pa moramo povedati, da so v tem letnem času v vrtce sprejeli 60 otrok, 24 v mlajšo in 36 v starejšo skupino. Nadvse so zadovoljni, ker jim je uspelo v prostorih osnovne šole urediti učilnico-igralnico za večje otroke, ki že obiskujejo malo šolo, saj je tako pritisk na vrtce precej manjši. Letos so lahko zadovoljili potrebe večine staršev, ki so na varstvo svojih malčkov v vrtcu čakali po dve leti. Potrebe po varovanju malčkov v vrtcu so še, vendar razmere vseeno niso tako težavne, kot so bile pred letom dni. Če bi odpri še vrtce Palčica, bi lahko pokrili praktično vse potrebe.

ZLATI SONČEK V VRTCU

Pomen gibalne oziroma športne dejavnosti v starosti od 5. – 9. leta

Že nekateri antični misleci so na telesnost in duševnost gledali kot na nekaj enotnega. Sloviti antični zdravnik Hipokrat (+ ok. 377 p.n.š.) je telesnost povezoval z osebnostnimi lastnostmi.

Sloviti izrek rimskega pesnika Juvenela (+ ok. 140 n.š.) so nekoliko priredili v "Mens sana in corpore sano" – zdrav duh v zdravem telesu, na kar se zagovorniki športnega sloga življenja še danes velikokrat sklicujejo.

Ideološki prepričani o tem, ali je pomembnejše telo od duha ali nasprotno, so med resnimi znanstveniki in strokovnjaki že zdavnaj preseženi.

Psihologi so danes prepričani, da sta telo in duševnost obojestransko in nenehno povezana, vzajemno vplivata drug na drugega in skupaj sestavljata neokrnjeno celoto, ki je osnova in pogoj vse človekove dejavnosti.

Sodobna vzgojna prizadevanja temeljijo na Ismailovi teoriji integriranega razvoja, po kateri obstajata medsebojna funkcionalna povezanost in soodvisnost med umskim, gibalnim, emocionalnim in socialnim razvojem. Zato so za najboljši celosten razvoj otroka pomembne kakovostne spodbude z vseh štirih področij. Ničesar ne bi smeli opozabiti ali zapostavljati. Ločevanje med telesnimi in duševnimi vzgojnimi vzpodbudami ali celo dajanje prednosti enim ali drugim vzpodbudam, je strokovno oporečno. Za najboljši celostni razvoj otroka torej ni dobro, če njegov gibalni razvoj zanemarjamo in če ni ustrezno poudarjen v celotnem sklopu vzgojnih vzpodbud. Zato gibanje oz. šport (ne mislimo na tekmovalni šport) tudi razvojni psihologi štejejo za eno od najpomembnejših razsežnosti otrokovega celostnega osebnostnega razvoja. To spoznanje je vikano tudi v zamisel in program Zlati sonček.

Teorija, da sta gibanje in šport namenjena zgolj otrokovemu zdravju, je že zdavnaj presežena. Raziskave namreč ugotavljajo tesno povezanost med gibalnim in intelektualnim razvojem. Še posebno tiste gibalne oz. športne dejavnosti, ki zahtevajo in razvijajo skladnost gibanja (koordinacijo) ter ravnotežje, so zelo povezane s kognitivnimi (spoznavnimi) sposobnostmi. Zaradi obojestranskega medsebojnega vpliva je mogoče sklepati, da z vadbo bolj celostnih gibanj lahko vplivamo tudi na razvoj otrokovih intelektualnih sposobnosti. Zato tudi v športnem programu Zlati sonček prevladujejo vaje ravnotežja ter skladnostno zahtevnejše naloge in dejavnosti.

Znanstveniki tudi ugotavljajo, da je medsebojni vpliv med telesnim in duševnim oz. gibalnim in intelektualnim toliko večji, kolikor mlajši je otrok. Ta vpliv je največji tja do enajstega ali dvanajstega leta. Zaradi posebnosti razvoja možganov in živčevja nastopa čas optimalnega učenja gibalnih dejavnosti po petem letu. To je čas za razvoj osnovnih struktur gibalne inteligentnosti.

Kar je v tem času zamujeno, pozneje ni mogoče nadomestiti. In program Zlati sonček se z izbranimi vsebinami časovno ujema prav z začetkom obdobja, ki je za gibalne oziroma športne spodbude najboljši.

Z različnimi gibalnimi dejavnostmi pa otrok tudi pozitivno doživlja svoje telo in prek pozitivnega doživljanja svojega telesa gradi pozitivno predstavo o sebi. Dobra predstava o sebi povečuje samozavest, le – ta pa je podlaga za uspešno nadaljnje zorenje.

Šport, v tej ali oni obliki, je v sodobni družbi vedno bolj neogibna sestavina zdravega načina življenja odraslih. To je dejstvo, ki ga ni mogoče spregledati. Šport v sodobnem svetu vedno bolj postaja higienska naveda in kulturna samoumevnost. Zato je razumljivo, da mora biti gibanje oz. šport nujna in nezamenljiva sestavina zdravega načina življenja otrok in mladostnikov od rojstva naprej. Otroci, ki že v najnežnejših letih ne dobijo dovolj spodbud za razvoj svojih gibalnih spretnosti, se navadno tudi v poznejših starostnih obdobjih v športu držijo ob strani. Zato je prav obdobje pred vstopom v šolo in v prvih razredih osnovne šole največkrat odločilnega pomena za poznejši pozitiven odnos do ukvarjanja s športom v prostem času.

Namen programa Zlati sonček

Poleg splošnih namenov oz. vzgojno-izobraževalnih smolov, ki jih ima gibalna oz. športna vzgoja otrok, ima športni program Zlati sonček te posebne namene:

- Obogatiti program redne gibalne oziroma

ma športne vzgoje s sodobnimi športnimi vsebinami.

- S privlačnimi vsebinami, privlačno likovno podobo in privlačnim načinom izvedbe motivirati kar največ otrok, staršev in vzgojitelje za takšno sodobno zasnovano športno vzgojo
- Vsaditi v otroško zavest željo, navado in potrebo po podobnem delovanju v naslednjih starostnih obdobjih.

Pri tem programu gre bolj za igro kot za tekmo. Otroku tekmuje predvsem s samim seboj, ne pa z drugimi. Pomembnejša je udeležba od storilnosti. Program je zasnovan tako, da je vabljiv in uresničljiv tudi za tiste, ki manj zmorejo. Seveda pa morajo biti predpisane tudi nekakšne norme, če nečemo, da ves program izgubi svoj pravi smisel in postane neresen. Poglavitni namen teh norm je spodbujanje k pogostejši dejavnosti.

Program za vrtec

Začetni program A vsebuje 5 nalog:

1. pet izletov
2. plavanje
3. drsanje ali smučanje
4. kolesarjenje ali kotalkanje oziroma "rolkanje"
5. spretnost z žogo

Za vsako uspešno opravljen naloge dobi otrok v knjižico posebno nalepko.

Nadaljevalni program B vsebuje 5 nalog

1. šest izletov
2. plavanje
3. drsanje ali smučanje
4. kolesarjenje ali kotalkanje oziroma "rolkanje"
5. spretnosti z žogo

Program Zlati sonček izvajamo tudi v vrtcu Trzin. Vanj so vključeni vsi otroci, ki so starejši kot pet let.

Petr

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE 2001

Za nami je še eno tekmovanje iz znanja angleščine za osmošolce v organizaciji Zavoda RS za šolstvo, letos že dvajseto po vrsti. Zanimanje za tekmovanje je vsako leto večje. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 4.463 učencev.

Tema letošnjega tekmovanja se je navezovala na evropsko leto jezikov – oblike, načini in problemi sporazumevanja med ljudmi. Naš svet se korenito spreminja; po zaslugi računalnika in interneta se zdi, da postaja vse manjši – ena sama globalna vas. Mednarodne povezave na vseh področjih so vse močnejše, to pa zahteva učinkovito sporazumevanje izven jezikovnih meja. Sobivanje v Evropi daje komunikaciji vse večji pomen, zato devetletka že sistemsko vključuje učenje dveh tujih jezikov za vse otroke. Pri nas se največ otrok uči angleščino in nemščino. Angleščina je že danes jezik svetovne komunikacije, za naš geografski prostor pa je nepogrešljiva tudi nemščina.

Zadnja leta se je pri učenju angleščine marsikaj spremenilo: jezik ni le slovnica in besedišče, pač pa učenci pri pouku razvijajo različne jezikovne spretnosti, da bodo v resničnih življenjskih situacijah tuj jezik razumeli, ga govorili, znali poslušati in v njem pisno izrazili svoje misli, čustva in znanja. Tako so stavčno analizo in učenje na pamet nadomestile sodobne učne strategije. Namesto popolnosti, ki je nedosegljiva celo pri materjaščini, je uspeh že, če pri učenju tujega jezika razvijemo vsaj delne kompetence; ni treba, da je napisano brezhibno – zadošča že, in celo pomembnejše od vsega je, da je sogovornik naše sporočilo razumel.

OŠ Trzin je sodelovala, tako kot vsa leta doslej, tudi na letošnjem tekmovanju. Na šolski ravni smo osvojili 9 bronastih priznanj, in sicer: Ana Porenta, Maja Kocjan, Sara Bukovec, Katja Habat, Nataša Braunsberger, Nina Erčulj, Lin More, Borut Kovaljev in Maja Pelan. Na državno tekmovanje se je uvrstilo pet učenk, kjer smo osvojili 4 srebrna priznanja. Z marljivim delom so si ta priznanja prislužile: Sara BUKOVEC, Ana PORENTA, Maja KOCJAN in Katja HABAT, le za eno točko pa sta zgrešili zlato priznanje Sara in Ana.

Zakaj tekmujemo? Cilj je predvsem spodbujanje in bogatenje

znanja jezika. Tekmovanja sama pa spodbujajo motivacijo za učenje angleščine in odkrivajo bolj jezikovno nadarjene. To je tudi priložnost za primerjavo znanja med posameznimi učenci osnovnih šol pred vstopom v srednjo šolo. Preprečiti pa moramo, da tekmovanje postane "boj" za točke, dokazovanje večvrstnosti in nezdravo primerjanje med sošolci in šolami.

Svečana podelitev priznanj in nagrad je bila na zaključni prireditvi osmošolcev – valetih, 14. junija, na kateri je gospod ravnatelj Franc Brečko z ustreznimi pohvalami podelil vsa priznanja in knjižne nagrade. Vsem tekmovalcem iskrene čestitke za priznanja in odlično znanje angleškega jezika, hkrati pa vam želimo prijetne in zaslužene počitnice.

Stanka Jaklič

Dobitnice srebrnih priznanj in njihova mentorica. Maja Kocjan, Ana Porenta, Katja Habat, Sara Bukovec.

MLADI RAZISKOVALCI ZGODOVINE NA OSNOVNI ŠOLI TRZIN

Zveza prijateljev mladine Slovenije oziroma njena Komisija za delo zgodovinskih krožkov za osnovne šole sta pripravili že dvaintrideseto srečanje mladih zgodovinarjev, ki je potekalo 25. maja v Ljubljani. Letošnja tema je bila »Prehrana na Slovenskem«. Svojo raziskovalno nalogo z naslovom »Decembrska praznična miza« sta uspešno zagovarjali sedmošolki Polona Podbevšek in Katarina Miskulič in učencem zgodovinskega krožka prislužili srebrno priznanje. Čestitamol!

Čeprav je letošnja razpisana tema o prehranjevanju naših prednikov prvi hip

izgledala dokaj dostopna, življenjska, smo se vendarle srečali s težavo, in sicer kaj v zvezi s prehrano bi podrobneje proučili in kako daleč v preteklost bi posegli.

Po tehtnem premisleku smo se odločili za temo z naslovom »Decembrska praznična miza« tudi zato, ker smo se lotili raziskovanja meseca decembra, torej časa, ko so ljudje polni novih pričakovanj in upanja za prihodnje leto. Potem pa so tu še Miklavž, božiček, dedek Mraz in darila ...

Namen naše raziskovalne naloge je bil, da s pomočjo različnih zgodovinskih virov raziščemo pretekle prehranjevalne navade naših prednikov in prazničnem decembru.

Osredotočili smo se na obdobje od 30-ih let 20. stoletja. Primerjali smo, s poudarkom na prehrani, kako so nekdaj praznovali veseli december in kako ga praznujemo danes.

Anketiranje je pri učencih priljubljena oblika raziskovalnega dela, prav tako izvedba intervjujev, fotografiranje, skiciranje ... Učenci so tako spoznali nekatere običaje svojega kraja, njihovo življenje, način prehranjevanja in njihove decembrske običaje.

Analiza anket treh generacij o prazničnem decembru je pokazala sledeče:

Vsem vprašanim je od vseh decembrskih

praznikov najljubše praznovanje božiča zaradi povezanosti družine, priprave prazničnih jedi, medsebojnega obdarovanja in jaslice.

Predstavniki starejše in srednje generacije so božič praznovali ob božični večerji, ki je bila obilnejša od običajne, molitvi, petju in odhodu k polnočnici. Pri mladih in v njihovih družinah običaji ostajajo, a z manj molitve in petja. Pri vseh anketiranih tradicionalno mesto na praznični mizi zavzema praznični prt. Adventni venček se pojavi pri mladi generaciji, prej so imeli vaze s šopki ali pa sveče.

Na božični večer je pri vseh vprašanih nepogrešljiva orehova polica, meso. Danes je v ospredju zelenjava, sadje in sladice. Hrano običajno pripravlja mati, sedaj pa ni nujno, da jo tudi deli.

Nekdaj so imeli sestavine za živila in jedi doma, ker so se ukvarjali pretežno s kmetijstvom. V trgovini so kupovali le začimbe, olje, sladkor ...

Ohranjanje tradicionalnih decembrskih navad in običajev se zdi mladim pomembno. Tudi srednja generacija še ohranja obdarovanje, jaslice in večerjo. Opušča pa se skupna molitev pred večerjo in petje.

V našo raziskovalno nalogo smo vložili precej truda. Učenci so bili miselno in ustvarjalno aktivni in so samostojno iskali

podatke v literaturi, virih, arhivih, muzejih in knjižnicah. Bili so prizadevni in vedoželjni, za kar jih mentorici lahko pohvaliva. Pomembno pa je bilo tudi to, da so bili pri svojem delu kritični, potrebno jim je bilo le pozorno usmerjati. Učenci so raziskovali v prijetnem in sproščenem vzdušju, kajti

vsakdo je predstavljal nepogrešljiv delček celote. Imeli so možnost, da so se izpostavili, če so to želeli. Začutili in spoznali so bogastvo, ki jim ga daje lokalna zgodovina in pričevanja ljudi. Prav zato lahko lažje razumemo današnje navade in način življenja.

VTISI MLADIH RAZISKOVALCEV ZGODOVINSKEGA KROŽKA

»Pri raziskovalni nalogi sodelujem zato, ker se mi zdi zelo zanimivo s prijatelji raziskovati življenje naših prednikov.« (Zala)

»Pri raziskovanju sem se naučila mnogo novih stvari. Presenetilo me je, da so že v davnih časih dali praznikom velik pomen, mogoče še večji kot danes. Zanimivo je, da ne glede na to, kako reven je bil človek, je za praznike dal na mizo praznične jedi.« (Polona, 14 let)

»Všeč mi je bilo predvsem to, ker smo hodili po knjižnicah, muzejih in še kje. Upam, da bomo isto počeli tudi drugo leto.« (Kaja, 13 let)

»Zelo mi je bilo všeč, da smo raziskovali, še posebno ko smo šli v Slovensko knjižnico in brskali po starih časopisih.« (Alja, 13 let)

»Zelo rada raziskujem, intervjujam. Zelo zanimivo je vedeti, kako je bilo v starih časih. Z učiteljico smo se večkrat odpravile v Ljubljano, kjer smo pridno delale in se na svoj način zabavale.« (Tamara, 13 let)

»Sodelujem predvsem zato, ker bi rad izvedel čimveč o življenju nekoč.« (Simon, 14 let)

Dragica Delavec
Tatjana Tonin Hiršman

BRAVO UČENCI ALI BOLJE UČENKE

Delo z učenci pri likovnem pouku je vedno vznemirljivo – nikdar ne veš, kako se bo končalo. Vedno znova si prese-nečen. Včasih celo šokiran – skratka nikoli ni dolgočasno. Še posebej pa to velja za likovni pouk v letošnjem šolskem letu. Dela je bilo zelo veliko, tako pri pouku kot v krožkih, kar ni ni ga zmanjkalo, vendar se je „garanje“ izplačalo, kajti ob koncu šolskega leta je bil ves trud lepo poplačan.

Uporabljati računalnik pri likovnem pouku je zelo smiselno in učencem v veliko veselje. Pri tem se le-ti seznanijo z raznovrstnimi računalniškimi programi, ki so dandanes že kar nepogrešljivi tudi v vsakdanjem življenju; spoznavajo nove likovne smeri in se seveda pri tem zelo zabavajo. Poleg tega, da postanejo večji v uporabi računalniške opreme, spoznajo tudi digitalni fotoaparati in vse pripomočke, ki sodijo zraven. Preko jadrnanja po internetu pa se seznanijo tudi z domačo in tujo kulturno dediščino, ki je le-tu vedno dosegljiva.

Že v lanskem šolskem letu smo z izdelavo računalniških grafik dosegli lepe uspehe na natečajih. Grafiki dveh naših učencev sta bili razstavljeni v Torunu na Poljskem, doma pa smo prejeli denarno nagrado Petrola, s pomočjo katere nam je bil omogočen nakup nove digitalne kamere.

Ob prvem kontaktu z računalniškimi programi se le-ti zdijo učen-cem dokaj zahtevni, vendar kaj kmalu postanejo lahek zalogaj za večino. Že v petem razredu se seznanijo s programom Corel Draw 8. Najprej rišemo preproste grafične skice, da jim le-to

postane domače, naslednja stopnja je transformacija barv in raz-množevanje objektov. V višjih razredih se zahtevnost stopnjuje in tako nastajajo vedno zanimivjše grafike. V osmem razredu se

Skupinska fotografija vseh udeležencev natečajev.

Tri nagrajenske: Lidija, Katja in Simona

šoli", ki ga prireja EU, pa smo letos sodelovali že drugič. Učenka osmega razreda Lidija Ručman se je z računalniško grafiko „Ujeti v mrežo“ odlično odrezala. Osvojila je prvo mesto in za nagrado bo odpotovala na počitnice po Slovaški. Njena grafika pa bo razstavljena tudi v Stockholmu na Švedskem.

Sledil je likovni natečaj „Otroci odraslim“, ki ga vsako leto pri nas organizira Petroli d.d. Ker so letos tudi sedmi razredi imeli odlične grafike, sem se odločila, da pošljemo štiri njihove in pet grafik učencev osmih razredov. Sodelovali so: Katja Habat, Marija Jovič, Andreja Kostanjšek, Ana Porenča, Boštjan Verbič, Slavica Manoleva, Katarina Mikulič, Meta Stražar in Rok Bertoncely. Za izredno uspešno kolekcijo računalniških grafik je šola prejela sto tisočakov, za najboljšo grafiko iz kolekcije pa je Katja Habat prejela še posebno nagrado in priznanje.

Še na kratko o natečaju „Mirk 2001“ za najboljšo digitalno fotografijo, ki ga organizira Ministrstvo za šolstvo in šport. Glavni fotograf oz. bolje fotografinja je bila na naši šoli Simona Srša. Postikala je vse prireditve in druge zanimivosti, ki so se dogajale na šoli in izven nje. Za projektni teden smo potrebovali posnetke Radovljice in okoliških krajev ter kulturnih spomenikov in zanimivosti na tem področju. Z učenci, ki obiskujejo fotokrožek, smo se odpravili v ta lepi konec Slovenije in opravili dve muhi na en mah. Posneli smo film. Simona pa je z digitalnim aparatom poslikala še glavne kulturne spomenike. Iz te kolekcije slik je tudi fotografija „črna kuhinja“, za katero smo prejeli na natečaju drugo nagrado – barvni printer.

ukvarjamo se z digitalnim fotoaparatom in programom Photo Impact ter Photo Paint. Tako nastajajo naše računalniške slike, ki jih potem pošiljamo na razne natečaje. V letošnjem letu smo tako sodelovali na štirih natečajih. Na državnem natečaju „Evropa v

Prvi DV dokumentarni film na šoli!

Res je! Z videokamero, ki smo jo kupili lani, so učence naše šole članice foto-filmskega krožka Nela Ajnik, Andreja Kostanjšek, Simona Srša in Maša Veider, posnele prvi dokumentarni film z

Štiri članice foto-filmskega krožka, ki so snemale prvi DV film: Nela, Simona, Andreja in Maša.

naslovom Dežela – Radovljiska dolina. Snemali smo ga v Radovljici in okoliških krajih. Delo je bilo kar precej zahtevno in tudi priprava je bilo dosti. Film je računalniško obdelan in traja približno 15 minut. Glavna snemalka filma je bila Andreja, ki je vso tehniko hitro obvladala. Film in fotografije smo predvajali na prireditvi ob dnevu šole v mesecu maju.

Za toliko nagrad in usvajanje novosti res bravo učenci oz. učence - ali kakor bi same dejale: „WE ARE THE BEST“!

Mentorica: Nena Prhavic Špič

GUŠTIN & Co. d.o.o.

Take that first slovene-american english bilingual step onto us, and - call us today!

Simultano prevajanje poslovnih razgovorov takojšnjim zapisom, prevajanje/tolmačenje, profesionalne storitve »public relations«.

Informacije od 10. - 17. ure.

Tel.: (01) 534-90-77

GSM: 031-866-936

E-pošta: tjasa.gustin@telemach.net

Fax: 0015-094-793-625

POPRAVEK

V zadnji številki Odseva je v članku SKLAD OŠ TRZIN prišlo do napake. 110.000 SIT je darovala Založba Izolit d.o.o. in ne Izolit d.o.o., kot je bilo pomotoma zapisano.

Za napako se vsem prizadetim opravičujemo.

Niti najlepša pšenica ni brez plevla.

Namiki

ŠPELA BUH

NADARJENA ŠTIPENDISTKA OBČINE TRZIN

Občina bo letos že tretjič razpisala štipendije za nadarjene dijake in študente. Pogoji za pridobitev je vsaj prav dober uspeh in dokazila za posebno nadarjenost. Mesečni znesek za dijake znaša trenutno 26.348,00 SIT, za študente pa 34.732,00 SIT. Seveda upravičenci s tem pridobijo tudi obveznost, ki se nanaša na delovno prakso v občinski upravi, v zavodu ali delo v različnih društvih, če jih tam potrebujejo.

Spoznala sem Špelo Buh, eno od trenutno 9 nadarjenih štipendistov občine Trzin. Je prikopna, energična, preprosta, zanimiva, prijazna in še bi lahko naštevale. Ko sem stopila v njeno sobo, me je zajela prijetna svežina bele barve, ki se je vsepovsod igrala s svetlo modro. Ti dve sta njeni najljubši. Na steni sem opazila slike nasmejanih otroških obrazov drugih narodnosti, pa fotografijo Špela in moškega v nenavadni opravi, na drugi strani pa pleten, ozek trak z zanimivimi vzorci. Na pisalni mizi, tik pod oknom, je bila odprta skripta, ki nastaja v okviru geografske raziskave. Najin pogovor je potekal ob svežih jagodah in ob prijetnem zvoku Špelinega nežnega, otroškega glasu, ki je polnil ozračje z zvoki, kot bi padal dež ...

Povedala si mi, da študiraš geografijo. Kako si pridobila štipendijo?

V prvem letniku sem videla razpis. Veliko hodimo na terenske vaje in je dobro, da imam nek vir dohodkov, da lahko kam grem. Imeli smo čez 30 dni terenskih vaj, katerih stroške je bilo potrebno kriti iz svojega žepa. Ves čas sem nekaj iskala. Vedela sem, da bom morala delati ali si urediti štipendijo. Ponudila se mi je ta priročnost in oddala sem prošnjo. Pomembne so bile ocene, napisati sem morala življenjepis. Sem v društvu mladih geografov, kjer organiziramo kongrese in izmenjavo študentov, najbrž je tudi to vplivalo na izid.

Kakšno si imela povprečje ocen?

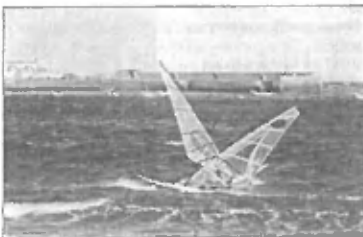
Devet. Lansko leto pa sem imela nesrečo pri plezanju. Padla sem iz stene 7 metrov. Zlomila sem si hrbet in zdrobila peto, zato sem komaj zadostila pogojem. Ko sem napisala prošnjo, sem štipendijo dobila pogojno; 4 mesece sem bila v težkem položaju. Ležala sem in niso vedeli, ali bom hroma ali ne. Tako sem v drugem letniku malo popustila in se sedaj trudim, da bi nadoknadila.

Imaš še težave zaradi nesreče?

Posledice so in bodo ostale.

Kaj te še veseli poleg študija in plezanja?

Deskam. Začela sem na morju pri babici, kjer sem spoznala fante, ki so me za to navdušili. Prošila sem očija, da je malo primaknil, nekaj pa sem prispevala sama. Najprej sem se deskati učila sama, skupaj z bratrancem, potem sem spoznala Duleta, mojega fanta, in me je on učil naprej. Pri tem športu me moje poškodbe ne ovirajo. Vse okrog je voda in če mi zateče noga, mi jo ta hladi. Pri tem ni kakšnih posebnih obremenitev, kot denimo pri hoji v hribe, kjer mi noga otrdi. Rada tudi

Špela, ki se je v veliki hitrosti ustrašila karambola

kolesarim, fotografiram in ustvarjam kakšne predmete iz gline ali iz žice. Posebno te daj, kadar ima kdo rojstni dan. Sama kaj naredim, pri tem pa uživam, poleg tega pa se je potrebno znati, če imaš finančne probleme.

Kako pa vidiš svojo prihodnost? Kaj boš delala, ko zaključiš študij?

Pri študiju geografije sta dve možnosti: eno – predmetni študij, ki je moja smer, ali pa dvopredmetni – pedagoški, in si profesor. Najbrž bom delala na kakšnem inštitutu ali na Oikosu na Viru – to je organizacija za svetovanje za okolje, kjer imam trenutno

Dušan (kot cesar) in Špela - pižama party v Falcadah / Dolomiti (februar 2001)

prakso. Delamo celostni razvoj podeželja in okoliških vasi na Vranskem. Tam je Dobroveljska planota, ki je tudi krajinski park in ga hočejo zavarovati. Potrebno je spoznati strategijo razvoja. Ali bodo šli v turizem? V kmečki turizem prav gotovo. Na podlagi študij, ki jih bom opravila, se bodo odločili, kaj bi bilo najbolj primerno.

Kako pa narediš to študijo? Kaj vse zajema?

Zbiram podatke in jih sestavljam. Šta bom na teren. Pozorna bom na družbeno-geografske in fizično geografske razmere, proučevala relief in geologijo, hidrologijo, pa kulturno dediščino.

Pa ti je vse to delo?

Ja, to je tisto, kar bi rada počela.

Kdaj pa si vedela, kaj hočeš študirati?

Od samega začetka. Sprva sem imela v mislih oceanografijo. Te možnosti pri nas ni bilo, na študij v tujini pa sploh nisem pomislila, to se mi je zdelo tako nemogoče. Pa sem se nekje proti koncu srednje šole, ko sem začela razmišljati s svojo glavo, odločila za geografijo. Hotela sem nekaj, kar je povezano najprej z naravo, pa tudi z družbo. Geografija je nekje vmes, je precej splošna veda. Govorim kot dež, a ne?

Uživam, saj mi lajša delo ... Oceane boš lahko proučevala kasneje. To je eno najbolj neraziskanih področij na Zemlji.

Seveda. Po končanem 4. letniku sem bila na Tajskem. Ker mi starša nista dovolila opraviti potapljaškega tečaja pri nas, sem to naredila tam.

Si že kdaj plavala z delfini?

Ne, nisem še. Nekoč, ko smo deskali v Preluki pri Reki in lovili termiko, od 4. do 8. ure zjutraj, je zvok usmernika privabil delfine. Kar naenkrat sem zagledala plavut, pa nekaj, kar se poganja iz vode. Tedaj sem se prestrašila.

Kje pa si dobila navdih, kdo te je oblikoval, vplival na to, kar počneš? Mama, oče? Imaš tudi starejšo sestro Barbaro, je bila ona tista?

Ne, ona prav gotovo ne, čeprav sem jo kopirala, ko sem bila mlajša, to vsi pravijo. Morda sem malo po očiju. Tekmoval je v smučanju in hodil na turne smuke. To tudi meni veliko pomeni. Vendar včasih pozabi, da je bil nekoč mlad in je preveč zaščitniški do mene. Pa saj ga razumem

Velikokrat se mi je že kaj zgodilo. Ta moja želja po adrenalinu je velika, in oči ve, da bom šla do konca. Pred kratkim sem izvedela, da je bil v mladih letih državni prvak v astronomiji, dobil je štipendijo in možnost študija v Švici. Povedal mi je, da sta se s kolegom menila, da bi šla skupaj študirat geografijo. Oni se je premislil in se odločil za telovadbo, oče pa sam tudi ni šel. Rada imam mami in očija, četudi bi me lahko včasih še bolj podpirala, ... pa Duleta.

Prej so me zbadali: "Pa kaj boš z geografijo, to je tako nekje v oblakih, kako boš našla službo?"

Mislím, da ni težko najti zaposlitve, ko enkrat odkriješ tisto, kar te resnično veseli.

Seveda. Tudi Evropa se odpira, in mislim, da bo kar nekaj možnosti. Že v 4. letniku sem hotela v Lujino, vendar sem zamudila rok prijave, pa bom to izkoristila za podiplomski študij.

Ali ti štipendija zadostuje za vse potrebe?

Ne. Trenutno delam v Koloseju, igram vstopnice. Všeč mi je, ker si lahko sama razporejam delovni čas, glede na obveznosti v šoli, vaje, predavanja. Tako si tudi prihranim nekaj denarja za počitnice.

Rekla si, da imaš fanta Dušana, kaj pa prijatelji, ti veliko pomenijo?

Seveda, kljub temu da imam fanta, se mi zdi zelo pomembno, da ne zanemarim prijateljev, kar nekatere punce rade storijo. Gotovo, da nimam toliko časa, kot bi ga sicer imela, vendar se trudim, da bi te veze vzdrževala.

Zelo zanimivo dekle si. Česa še ne vem, pa bi lahko vedela o tebi?

Lahko ti povem, da zelo rada potujem.

Kar dobršen del sveta sem prepotovala z geografii. Vsako leto preko Egeje organiziramo redne kongrese. Lansko leto je bil v Bohinju, kamor je prišlo 120 študentov iz cele Evrope. Mi smo bili njihovi gostitelji.

Leto prej je bil na Nizozemskem. To nam omogoča izmenjave. Dogovorili se s kom, ki ga spoznaš. Mi smo se zmenili s Poljaki. Španci in Nizozemci.

Določili smo datume in en teden smo jih gostili mi. Zagotovili smo jim prehrano, prenočišče, vsak je koga povabil k sebi. Organizirali smo turo in bili v vlogi turističnih vodičev. Krili smo vse stroške, ko pa smo prišli v tujino mi, se je obrnilo.

Kaj pa imaš trenutno v planu?

S prijatelji, med katerimi je tudi Dušan, moj fant, smo planirali, da bi šli julija deskat v Maroko. Vse smo že rezervirali, vendar smo izvedeli, da je prevoz opreme zelo drag. Rezervna varienta je Grčija.

Tudi sama sem pred dvema letoma poskusila ta šport na morju. V eno smer je šlo, nazaj pa nič več.

To je vedno najtežje. Sama najbolj uživam v hitrosti. Nekateri deskajo na valovih, vendar jaz še nisem poskusila. Ko smo bili na Kanarih, so tam sicer bili malo večji valovi, ampak ne tisti pravi.

Septembra grem pa mogoče skozi vzhodni del Turčije.

Pa kar sama?

Ne, s prijateljem Izraelcem, ki sem ga spoznala na Tajskem.

Kaj pa poreče Dušan?

Sprva nisem nameravala oditi, ko pa sem ga vprašala, če bo kaj ljubosumen, mi je rekel, da mi zaupa. Skupaj sva več kot 3 leta.

Prima fant.

Res je. Zase potrebujem čas, da grem sama okrog. Saj fantu imam rada in nama je skupaj zelo lepo, ampak vsaj en mesec v letu potrebujem malo svobode.

Kaj začutiš, ko greš v neznano, kaj se spremeni?

Čisto sem v drugem svetu. Odklopim vse, kar se dogaja tukaj. Včasih vse skupaj idealiziram. Uživam, ko spoznavam ljudi, se učim od njih. Iz vsakega potovanja pridem drugačna. Sprememim način razmišljanja,

gledanja. Všeč mi je, ko potujem sama. Tako pridobivam samozavest in se zavem, kdo sem v resnici. Takrat sem tudi najbolj dovzetna za druženje in se mi zdi, da ljudje kar sami prihajajo k meni. Najbrž oddajam kakšno pozitivno energijo, ne vem, toliko dobrih ljudi sem poznala.

Ali te je kdaj strah?

Ta je vedno prisoten v podzavesti. Na Tajskem sem spoznala omenjenega Izraelca, s katerim sva skupaj potovala z motorjem 3 dni, en teden pa sem nadaljevala sama. Ves čas me je bilo strah, a sem to sprejela kot izziv,

Ukrajina, julij 2000

da ta strah premagam ali pa mu dam roko in grem z njim naprej.

Se ti zdi, da včasih izzivaš usodo, vendar te ima rada ...

Ja, malo je res izzivam. Rada občutim adrenalin. Na potovanjih se mi ni nikoli zgodilo nič hudega, vendar pa imam kar nekaj poškodb, lu me usoda malo kaznuje. Sicer pa, če imaš željo po potovanju, moraš preprosto oditi, ne smeš oklevati.

Kako pa zbereš ves denar za potovanja, najbrž ga veliko porabiš?

Niti ne. Na vsakem potovanju vse skupaj precej zminimaliziram. Septembra letos sem se prijavila na Summer University v Valencio, da se bom učila španščino. Računam, da se bom peljala z avtoprevozniki.

Na nekem potovanju sem kamele jahala zastoj; zjutraj sem vstajala z njihovim gospodarjem in mu jih pomagala napajati. Potrebno se je znajti, poiskati najbolj ugodne variante. Skozi celo leto hranim denar, si ne privoščim novih oblek, grem manjkral v kino ...

Katere pa so bile tvoje najboljše počitnice?

Po koncu mature sem šla na prostovoljno delo v Grčijo preko organizacije Most. Bili smo v nekem precej neznanim kraju, kamor so Američani hodili vsako leto in predstavili kakšno gledališko igró. Mi smo tam čistili, pleli ... Vseco smo hoteli narediti bolj vidno in zanimivo. Bila je majhna, ljudje so bili preprosti. Nas je bilo 14 in smo bili zanje največja atrakcija. Hoteli so nas snemati, se pogovarjati, vabili so nas na svoje domove. Najbrž je bilo tako lepo še posebej zato, ker smo bili zbrani prav tisti študentje, ki nas je to veselilo. Imeli smo skupne interese. Tovrstna doživetja so mi najbolj pri srcu.

Hvala, ker si se nam predstavila. Želim ti, da bi še naprej uživala življenje, pa konec vsem poškodbam!

V.P.O.

Domace vize v Falcadah / Dolomiti (februar 2001)

VESTICKE IZ POD ŽAROMETOV

Vestičke, vestičke, vestičke... Ha, ha! Moje drage dame in gospodje, tako ne gre več naprej. Tisto, kar sem napisal v zadnjem Odsevu, še vedno drži. Ne samo da bi Trzin spustil v zrak, še več, sedaj bi ga kar ukinil in to brez referendumu, brez demokracije, dajte no, za koga le. Naprej ni ukini Jemčovo ulico – se strinjate? – nato vrtec v stari šoli – tudi prav, kajne? – nato pridejo na vrsto otroška igrišča in mislim, da bi bilo prav, da igrišča nasploh, tudi tista, ki niso zgrajena, ta najprej – nič več športne cone, le za

koga, saj je ne potrebujemo, in nato bi ukinil kulturni dom – le koga še zanima kultura? Takoj zatem bi prišla na vrsto – le kaj drugega kot šola – tudi znanja ne potrebujemo več – kajne? In nato bi ukinil še vse trgovine, banke, le komu je potrebna pošta? – je že ukinjena – zatem pride do ukinitve vseh asfaltiranih cest, betonskih mostov; železniških tirov že nekaj časa ni več – ukinjeni, seveda bi ukinili tudi elektriko, plin; bencin in nafta sta že zgodovina.

Ukinitve Trzina bi se bilo treba držati zelo dosledno in to samo zaradi enega razloga: da čim prej pridemo do takega Trzina, kot je bil nekoč v davnih – seveda idiličnih – časih, tam nekje v obdobju praskupnosti. Ah, moje drage dame in gospodje, vprašam vas, ali si mogoče želim preveč, ali boste spet pisali peticije, da se ne strinjate s tem projektom? Kakor koli že, imam za vas še

nekaj idej. Na primer za tiste, ki nabirajo podpise (peticije), bi predlagal, da te naberejo že prej, preden se na Občini sploh začnejo pogovarjati o kakršnem koli projektu. To bi bile tako imenovane peticije še neznanih, bodočih občinskih projektih, in bi skoraj morale zadovoljevali potrebe najbolj zadržanih Trzinčev. In tako vidim tudi iz praskupnosti lepo podoba: polno modruje dvanajst stavev, nedaleč stran pa pod vrbo žalujko skupina Trzinčev in Trzinčanov že piše novo peticijo. Ha, ha! Ne dajmo se motiti, Trzinc ostane vedno Trzinc! Tako, da, kot vidite, moje drage dame in gospodje, Trzinci samo čisto na koncu ne potrebujemo več nobenih podpisov, ko je krog sklenjen in za enega izmed nas Trzin ukinjen. In če ste vsaj podporni član gasilskega društva, vas oni zagotovo pospremiijo na to zadnjo pot.

gis MUZIKAVIVA

GLASBENA ŠOLA Z DRŽAVNIMI
IN MEDNARODNIMI NAGRADAMI

PRAVA SOLA
ZA POPULARNO GLASBO

Od sedaj tudi v Trzinu!
(stara osnovna šola)

TUDI V TRZINU!

POUK

el. kitare in basa, bobnov, solo petja,
pop-rock klavirja in klaviatur

Zasebna glasbena šola z najdaljšo tradicijo
na Slovenskem

PRAVA ŠOLA ZA SNEMALCE
od domačega studia do tonskega mojstra

Sodelujemo s priznanimi
izobraževalnimi institucijami iz tujine

PRAVI KEY MENTORJI

STAROSTNIH OMEJITEV NI
VPIS SKOZI CELO ŠOLSKO LETO

Matej Mršnik - Laibach
Sandra Zupanc - Sendi
Andrej Hribar - California
Robert Sršen - Don Monty Band
Franci Zabukovec - Magnifico
Tomaž Pačnik - Jazzoo Supersonics

Vpisujemo v začetne, nadaljevalne in izpopolnjevalne
izobraževalne stopnje za naslednja glasbila:

EL. KLAVIATURE, KLASIČNA KITARA, BLOKFLAVTA,
POPULARNA KITARA, GLASBENA PRIPRAVNIKA...

MOBILNI SNEMALNI STUDIO,
kjer lahko snemajo tudi mlade skupine!

GIS Muzikaviva, podružnica Trzin gostuje v prostorih KUD-a TRZIN
Informacije in vpis na tel. 041/622-693, 041/683-857, 041/955-160

SPLETNA STRAN: www.muzikaviva.si

e-mail: muzikaviva@siol.net

Toliko zaenkrat o ukinitvi. Do takrat pa se bomo še vedno ukvarjali z banalnimi stvarmi, kot so kultura itd. ... Prav tako rudi Trzinska pomlad, ki poteka vsako soboto dopoldan na Kidričevi ulici, ne bo še tako kmalu vržena v koš za smeti, čeprav se močno trudite, da si ne bi ogledali niti ene predstave in to, da ste tako vztrajni, se vam zagotovo šteje v prid in ponos, in to še posebno takrat, ko so predstave za ali tudi za otroke, kajti zelo morate biti dosledni, da tudi svojih otrok ne pošljete ali pospremita na predstavo; tega trzinskega fenomena, imenovanega tudi: »po čevapčiče ja, na kulturno prireditve ne,« v drugih krajih ni opazili. Prireditve – glasbene ali gledališke, so na Trzinski pomladi na tako visoki ravni, da bi si jih z veseljem ogledali na katerem koli koncu Slovenije, »sramovala« pa se jih ne bi prav tako take ali podobna ustanova, kot je na primer Cankarjev dom, in to so, moje drage dame in gospodje, trditve ljudi, ki stalno spremljajo (tudi taki so) naš program.

Ko pišem te vestičke, je za nami sobotni dopoldan, ki smo ga za vas pripravili in ki se ga niste udeležili. Nastopal je deklinski pevski zbor SIRENE iz Domžal, bile so dobesedno dobre, kaj dobre, super so bile, se vidi, da njihova voditeljica Petra Grkman točno ve, kaj dela. Še jih bomo povabili in tako jih boste še imeli možnost ponovno NE videti NE slišati. Naslednjo soboto bomo na vrsti KUD-ovci s svojim MEGA ATOM. Čeprav smo navajeni, da si naše ulične predstave, seveda izven Trzina, ogleda naenkrat več stoglava množica, smo navajeni prav tako, da nas pride v Trzinu gledal lahko tudi samo peščica izbrancev, in močno se zavedamo, da nastopamo v Trzinu. In Trzin, moje drage dame in gospodje, ni kar tako. V KUD-u se že prav veselimo avgusta, ko gremo na gostovanje na Nizozemsko z ulično predstavo KLARA (oživitev po dveh letih) in iz Nizozemske direktno naprej, prav tako na mednarodni festival z MEGA ATOM na Česko. Zadeva je precej idealna, predvsem za potovanja, kajti

odigrali bomo dve predstavi s samo štiri-mi igralci. Ni kaj! Rezervirali smo že tudi kombi, ki nam ga bodo, kot vedno, tudi tokrat posodili na Študentskem servisu Domžale. Vse imamo še pred seboj, še največ pa dela, kajti KLARO bomo morali delati skoraj tako, kot bi delali novo predstavo. Vendar za stvari, ki jih imaš rad in z dobrimi sodelavci, to ni težko. Drugače pa se približuje čas počitnic in dopustov, moje drage dame in gospodje, in za vas so izdelani čisto posebni programi: nobenih umskih in tudi fizičnih (saj veste, ukinitve) naporov. Držite se sence (bog ne daj, da greste na to nevarno sonce ter hladno pivo) in kvečjemu je dopustno še to, da preberite iz dnevnega časopisja kakšno osmrtnico in morda nočno kroniko. Dovolj! Ne pretiravajte! Kot vedno vam tudi tokrat pošiljam en lep gledalski pozdrav!

Se vidimo. Vaš

Jože Štih

DIJAKI WALDORFSKE GIMNAZIJE SO NAM PREDSTAVILI SHAKESPEAROVO DRAMO ROMEO IN JULIJA

Vsega, različnega, zanimivega ... se v tem času dogaja v Trzinu. Nekateri se najraje udeležujejo športnih dejavnosti, drugi se raje odločijo za izlete, nekateri pa se najraje odpravimo na kulturne prireditve.

Tokrat smo se s Kidričeve ulice (kjer v tem času poteka večina kulturnih prireditev v sklopu Trzinske pomladi) preselili kar v najbolj kulturni prostor - v Kulturni dom Franc Kotar Trzin. V petek, 1. junija, ob osmi uri zvečer so namreč na trzinskem odru gostovali učenci drugega letnika Waldorfske gimnazije iz Ljubljane. Predstavili so se s Shakespearovo predstavo Romeo in Julija. Med drugimi nastopajočimi, bilo jih je kar trinštirideset, so igrali tudi tri Trzinke: Eva Oblak, Marlen

Peršak, Špela Bajec in Jera Hribenik iz Depale vasi. Vse priprave na predstavo so potekale pod budnim učenom režiserja Gabriella E. Hernandeza, pri nastajanju predstave pa so seveda pomagali še mnogi drugi. Zakaj so učenci drugega letnika izbrali tak naslov predstave, mi ni znano. Pogovori o predstavi so začeli potekati že na začetku šolskega leta, kajti igra je namreč šolski

predmet, s pripravami pa so začeli nekje februarja.

Videli smo že mnogo verzij "Romea in Julije" in vsaka je nekaj posebnega. Odvisno je od tega, kako besedilo dojame režiser, kakšna zamisel o predstavi se mu potem izoblikuje v glavi, seveda pa je igra zelo odvisna tudi od igralcev (amatersko gledalčiče). In tudi v tem primeru so igralci

po svoje odigrali predstavo. Ker so bili ti igralci na nek način priložni sodelovalci v igri (to je šolski predmet tako kot matematika, slovenščina...), smo jim kakšen sporedljaj spregledali. Zahtevno in težko besedilo je delalo preglavice. Če ga ne razume igralec, ga gledalec še manj. Zapeljivi kostumi tistega časa so gledalca še bolj pritegnili k igri. Tudi godci so poplešali in popestrili dogajanje na odru. Predstavo se je res splačalo ogledati.

Mladim igralcem želimo še veliko dobro odigranih ali pa "pogledanih" predstav. Res da verjetno vsi igralci niso bili na odru zaradi lastnega veselja, toda ko enkrat začneš, težko nčhaš, kar pa pomeni, da iz leta v leto postajate boljši.

Urša Mandeljc

ZALA MUŠIČ: ŽE POL SVOJEGA ŽIVLJENJA JE PREŽIVELA NA ODRSKIH DESKAH

Najhujša kazen za nekatere mlade igralce, ki igrajo v Kulturnem društvu Franc Kolar Trzin, je, ko jim starši zaradi slabih ocen, nepospravljene sobe ... prepovedo oditi na dramski krožek, zato se nikar ne začudite, če bo kdaj kakšna predstava prestavljena zaradi bolezni v "ansamblu".

Dramski krožek, ki letos zaključuje svoje sedmo leto delovanja, obiskuje 15 učenec osnovne šole Trzin ter en učenec, ki obiskuje šolo v Ljubljani. Mnogi od igralcev krožek obiskuje že skoraj vseh sedem let, drugi pa so igalsko pot šele začeli. Ena med njimi na odrskih deskah stoji že od svojega prvega razreda (sedaj končuje šesti razred), to je Zala Mušič.

... dramski krožek ...

To je bilo tako: enkrat sem z očitem šla v kulturni dom, kjer ste ravno vadili igro za Miklavža. Takrat sem se vam na vaji pridružila, tako, za zabavo. Bilo mi je zelo všeč. Potem pa se spomnim, kako si enkrat prišla k nam in te je moj oči vprašal, če je v skupini še kaj prostora in če se vam lahko pridruživim. Tako sem začela. To je bilo v prvem razredu ... uh, to je pa že pol mojega življenja.

... gledališče ...

Verjetno sem nekaj malega podedovala po očiju, ki je včasih tudi igral, in po dediju tudi. Drugače pa zelo uživam v gledališču. Poleg tega pa je dobra družba

... odigrane vloge ...

Najprej sem nastopala v igricah za god svetega Miklavža, kajti najprej smo igrali samo te igrice. Vedno sem imela vlogo angelčka. Potem sem nastopala tudi v

predstavi za materinski dan, to je bilo dvakrat. Prvič smo le recitirali in peli, drugič pa sem imela pravo vlogo. Z Evo Mioč sva igrali sestrici. Bili sva sami doma in sva se igrali. Za čolne sva si vzeli umivalnika ter sva po kuhinji pluli do ledene gore, ki jo je predstavljala hladilnik. Vmes

pa so se dogajale še mnoge različne stvari. Lansko leto sem igrala v skeču o krompirju in letos prav tako v skeču o starih trzinskih imenih - imela sem vlogo nore ženske. Nekajkrat smo odigrali tudi predstave za božička, kjer sem igrala lastovko in dobro vilo. Lansko leto smo igrali Čarovnika iz Oza, kjer sem odigrala vlogo strašila. Letos pa sem v predstavi Zvezdica Zaspanka dobila glavno vlogo.

... trema ...

Joj! Na začetku sem na vajah vedno vlekla rokave puloverja in jih mečkala. Potem pa je z leti trema padala. Večjo tremo sem imela še lani pred premiero Čarovnik iz Oza in letos pri Zvezdici Zaspanki. Ampak minuto preden stopim na oder, trema kar izgine. Pred nastopom, ko sem še doma, trema ni nikoli velika, ko pa pridem v KUD, pa kar naraste, ampak potem tudi mine.

... besedilo ...

Besedila se nikoli ne učim kaj posebno. Ko nam razdeliš scenarije, ga približno dvakrat preberem, da vem, zakaj gre. Potem se na vajah sprosti učim. Če pa mi slučajno kakšen del igre posebno ne gre, pa doma malo poskušam igrati in se ga učiti na pamet.

... strašilo ...

Ko smo si razdeljevali vloge, sem se javila, da bi igrala vlogo strašila. Sprva sploh nisem vedela, kakšna je ta vloga. Kasneje sem ugotovila, da mi je pisana na kožo. Odigraš pač najboljšo, kolikor je možno.

... zvezdica Zaspanka ...

Nisem pričakovala glavne vloge. Glavna vloga, to je res nekaj velikega. Sprva sem se malo ustrašila. Potem sem se z mislijo na veliko število vaj pomirila. Občutki so bili zelo dobri.

Nato sem ugotovila, da je bilo bolje igrati strašilo. Nekako se je bolj prilagajalo mojemu karakterju. Vendar tudi zvezdico Zaspanko ni bilo hudo odigrati - sploh ne! Ko se enkrat vživiš v vlogo, je super.

... občutki na odru ...

Občutek je kar dober, še posebno, ko ti ploskajo. Ko nastopaš, te reflektorji zaslepijo, tako da sploh ne veš, koliko ljudi je v dvorani, pa še vedno nastopam brez očal, tako da še manj vidim. Pa tudi sicer sploh ne gledam v dvorano, ker se prepustim igri.

... avdicija ...

Ja, pred kratkim sem bila na avdiciji: čakanje, čakanje in še enkrat čakanje. Po knjigi "Pozabljen zaklad" naj bi posneli film. Ana, moja sestra, je na teletekstu opazila reklamo za avdicijo in me opozorila nanjo. Najprej sem mislila, da mi mami ne bo pustila iti. Potem sem to omenila še Evi, tako da naju je potem moja mami peljala na nacionalno televizijo, kjer je potekala avdicija. V komisiji je bil Roman Končar, mi pa smo se, seveda vsak posebej, postavili pred kamero, kjer si morali povedati svoje osebne podatke. Čakali sva dve uri, notri pa sva opravili v treh minutah. Sedaj čakava odgovor - ha, ha, ha.

... profesionalno gledališče ...
V primeru, če ne bi bilo potrebno narediti šole, bi mogoče igrala v pravem profesionalnem gledališču. Imam željo, da bi igrala v kakšnem filmu, kljub temu da zelo rada igram na odru. Mogoče bi pa tudi šla študirat igro, potem- ko bom starejša, ko bom končala gimnazijo.

... želena vloga ...
Pojma nimam. Igrala bi v kakšni resnejši igri oziroma igrala bi s starejšimi igralci, na primer kakšnega otroka.

... drugače ...
Hodim v šolo, kot vsi normalni otroci. Poleg dramskega krožka sem obiskovala tudi novinarski krožek, odbojko, hodim na pevske vaje. Drugače pa rada igram računalniške igrice in berem knjige, še posebno Harryja Potterja. Zelo rada imam tudi živali in če ne bom igralka, bi bila rada veterinarica.

Urša

POPRAVEK

V zadnji številki Odseva je v članku ... PITI VINO JE POTREBA DUŠE ... prišlo v prvi kitici pesmi do napake. Prva kitica se tako pravilno glasi:

Tam predte vina bom postavil
in svoje samošno srce.

Iz Slovarja slovenskega knjižnega jezika:

samošen -šna -o prid. (a) zastar.

1. samotn - njeno samošno življenje / iti po pusti samošni poti

2. osamljen, sam: tako star je in samošen samošno prisl.: samošno živeti

TRETIČ ORGANIZIRAN POHOD OB MEJI OBČINE TRZIN

Tretjega junija 2001 ob 7. uri zjutraj ni kazalo prav dobro. Po napovedih vremenslovcov naj bi bila tista nedelja izredno mrzel in moker dan. Kljub temu se nas je pred OŠ Trzin zbralo trinajst, opremljenih z dežniki in pelerinami. »Samo da ne pada! Kar naj bo mrzlo, se lažje hodil!«

Po dobri uri hoje skozi stari del Trzina - tokrat smo prehodili tudi poljsko pot do grobeljskega drevoreda - se nam je pri gasilskem domu pridružil en pohodnik, trije pa so morali pohiteti za nami, ker smo nekoliko prehiteli napovedano uro odhoda. Niti kaplje dežja. Na posestvu Pšata, kjer nam je malo pred 12. uro zaščitno ograjo za prehod farme odprla vodja ga. Bernarda, nas je sonce že tako grelo, da smo pospešili - zelo hitro prešli ravnic in po-

tok Blatnico in si privoščili počitek v prijetni gozdni senci. Do Dobrave smo jo ubrali po kolovozu.

Na robu gozda, na travnatem obronku Špruhe, smo si privoščili malico in se sproščeno, seveda v vlogi pohodnikov, smejali voznikom, ki so kar po vrsti "padali v radarso kontrolo" na naši obvoznici. Na tem odseku se je naši koloni pridružilo še pet pohodnikov /nekateri pa smo omagali in spustili ta del poti/.

Tisti, ki so prehodili pot po gozdu od Dobrave do Ovejčega brda in Ongra, so priznali, da je bila ta najtežji del pohoda, a hkrati je bila tudi najbolj slastna, ker so k počepom in priklonom vabile prve borovnice. Povedali so še, da so dalj časa postali tudi pri spominskem obeležju Cenetu Štuparju, si tam »privezali dušo« in poklepetali s sorodniki padlega partizana. Malo pred eno smo se pohodnikom na začetku Ongra, na Žalah, kot pravimo, pridružili še štirje in skupaj

smo nadaljevali pot po Ongru, prešli mejo naše občine in se ob napovedani uri zbrali pred gradom Jable, kjer so se nam pridružili pohodniki, ki so si izbrali najkrajšo etapo in so si skupaj z nami ogledali obnovo gradu Jable pod vodstvom konservatorke ge. Damjane Pečnik iz Kranjskega Zavoda za ohranjanje kulturne in naravne dediščine.

Zaključiti smo pri brunarici v Dolgi dolini, in to tik preden se je razbesnelo nedeljsko neurje. Sešteli smo prehojene kilometre, predlagali to in ono za prihodnje - od smernih tabel, opozoril na naravne in kulturne značilnosti ob poti, na nekaj primerih klopnic na razglednih točkah, Jože pa je Urša ostal dolžan spust v eno od jam na Ongru ...

Joži Valenčak

D'AN ŠPORTA – 02.06.2001

V. TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA

Športno društvo je izvedlo že V. tek v spomin na Petra Levca. Teka se je letos udeležilo 44 tekmovalcev. Kar 39 tekačev je bilo iz Trzina. Ker so na isti dan organizirali kar nekaj tekov tudi v bližnji in daljni okolici Trzina, je bila udeležba tekačev iz ostalih krajev Slovenije, ki so se vsako leto redno udeleževali trzinskega teka, letos zelo slaba.

S tekmovalcem so začeli najmlajši tekači in tekačice s tekom na 250 m in malo starejši na progah, ki sta bili dolgi 800 m in

1600 m. Ob 16. uri je bil štart žensk na 5,5 km in moških na 11 km. Proga je potekala od OŠ Trzin, mimo gradu Jablje, proti Dobenu, nato pa so se tekmovalke in tekmovalci spustili proti smučišču v Dolgi dolini in ponovno tekli mimo gradu Jablje do OŠ Trzina. Tekmovalke so pretele progo enkrat, moški pa so tekli dva kroga. Za tekmovalce je bilo ob progi poskrbljeno tudi za osvežitve.

Tekmovanje je bilo končano ob 17. uri. Po tekmovalcu je bila na ploščadi za kulturnim domom razglasitev rezultatov in podelitev

medalj najboljšim v posameznih kategorijah. Najhitrejša med ženskami je bila Metka Pungerčar – AK Vele Domžale, najhitrejši tekač je bil Roman Horjak – Gostilna NAROB. Oba sta prejela pokal in denarni nagradi. Za vse tekače je bilo poskrbljeno; po tekmi so se okrepčali in osvežili ter uživali ob glasbi skupine Replay. Vsi so bili istega mnenja, da je bila proga tako kot vsako leto spet odlično pripravljena.

Tanja Prelovšek Marolt

REZULTATI TEKA:

Skupina: dečki letnik 1992 in mlajši			250m
1	VALENČAK TIM	TRZIN	0,55
2	TEKAVC ALES	TRZIN	0,58
3	KOGOVSEK JAKA	TRZIN	1,03
4	LIUBESEK TILLEN	TRZIN	1,04
5	KORELC ANŽE	TRZIN	1,14
6	VALENČAK ŽAN	TRZIN	1,23

Skupina: deklice letnik 1992 in mlajše			250m
1	TEKAVC NATASA	TRZIN	1,32
2	JEMC LAURA	TRZIN	2,37

Skupina: mlajši dečki letnik 1989 do 1991			800m
1	JEMC MARK	TRZIN	2,23
2	KOGOVŠEK GAŠPER	TRZIN	2,43
3	JURSE PETER	TRZIN	2,47
4	KOGOVSEK DOMEN	TRZIN	2,47
5	ŠOMIČ ADIS	TRZIN	3,06
6	SOMIC DENIS	TRZIN	3,14
7	MUŠIČ ANŽE	TRZIN	3,21
8	SMAJLOVIC ESAD	TRZIN	3,22
9	JOVIC MARKO	TRZIN	3,4
	ZAJEC MATIC	TRZIN	ODST.

Skupina: mlajše deklice letnik 1989 do 1991			800m
1	NOVAK ZIVA	TRZIN	2,35
2	BUKOVEC PETRA	TRZIN	3,11
3	PANIC DANIJELA	TRZIN	3,18

Skupina: starejši dečki letnik 1986 do 1988			1600m
1	ORAZEM TADEJ	TRZIN	5,17
2	AVBELI ROK	LUKOVICA	5,18
3	SMAJLOVIC EMIL	TRZIN	6,23
4	BREZNIK GORDAN	TRZIN	7,52

5	ŠLEBIR MARTIN	TRZIN	7,56
6	SOMIC SANDI	TRZIN	8,05

Skupina: starejše deklice letnik 1986 do 1988			1600m
1	OMAHNA MAJA	TRZIN	7,02
2	HADŽIĆ ISMETA	TRZIN	7,08
3	KOTNIK TEJA	LUKOVIKA	7,1
4	KORELC INES	TRZIN	7,22
5	KASTELEC JANJA	TRZIN	8,18

Skupina: mladinke letnik 1982 do 1985			5,5km
1	SUŠNIK SARA	TRZIN	33,31

Skupina: članice letnik 1981 do 1966			5,5km
1	PUNGERČAR METKA	AK - VELE DOMŽALE	27,2

Skupina: mladinci letnik 1982 do 1985			11km
1	SUŠNIK SEBASTJAN	TRZIN	51,19

Skupina: člani letnik 1981 do 1966			11km
1	HORIJA ROMAN	GOSTILNA NAROB	43,29
2	NOVAK PRIMOŽ	TRZIN	45,26
3	KUS PRIMOŽ	LJUBLJANA	47,48
4	AVBELJ KLEMEN	LUKOVIKA	50,34
5	LJUBEŠEK ANDREJ	FELIXI - SMD TRZIN	51,22
6	ZAJEC JANEZ	TRZIN	54,22

Skupina: mlajši veterani letnik 1961 do 1965			11km
	PANIC MILINKO	TRZIN	DIS.

Skupina: starejši veterani letnik 1960 in starejši			11km
1	NOVAK BRANKO	TRZIN	46,16
2	ŠIRCELJ ANDREJ	TRZIN	56,51

OTROSKA OLIMPIADA

"Obljubljamo, da bomo sodelovali v športnem duhu," so besede Nejca Arnuša - malega šolarja, ki je letos odprl že peto otroško olimpiado. Vzpodbudne besede k športnemu dogodku, ki je sovpadal s trzinsko prireditvijo tistega dne - dan športa v Trzinu, sta dodala tudi trzinski župan g. Peršak in predsednik športnega društva g. Lenarčič.

Po vseh pripravah na to tradicionalno prireditev, ki so se začele že nekaj tednov prej, vrhunec pa doživele v zgodnjih jutranjih urah tistega dne, so se že okoli 9.30 ure začeli zbirati na ploščadi pred osnovno šolo Trzin prvi "tekmovalci" in njihovi starši. Otroci - tekmovalci so lahko sodelovali, če so prišli oblečeni v majico, ki je bila potiskana prav za to priložnost. Pred začetkom prireditve pa je prišlo do manjše nevšečnosti. Prvotno je bilo mišljeno, da se bodo olimpiade udeležili predšolski otroci vrtca Trzin in otroci prvega razreda OŠ Trzin. Ker pa je

bila novica o dogodku, prav tako za ostali dve prireditvi tistega dne, objavljena na znanem domačinskem radiu, so na prireditev prišli tudi otroci iz drugih vrtcev. Problem smo hitro rešili. Organizirali smo skupino "zunanjih" otrok - ribice. Ostali otroci so bili razdeljeni v skupine, kot so v vrtcu oz. šoli: pikapolonice, metulji, čebelice, polži, zajčki in 1. razred. Vодile so jih vzgojiteljice in učiteljici, pomagale pa so jim študentke fakultete za šport in predstavnice skupine za žensko splošno vadbo. Glasbo in vodenje celotne prireditve je več kot uspešno opravil čarovnik Grega, ki je otroke ves čas spodbujal in jih motiviral z znanimi pesmicami ter jih na prijeten način usmerjal po poligonu. Vaje tudi tokrat niso bile prezahtevne: vožnja samokolnice, mini trampolin, vožnja s skirojem med ovirami, skok v višino, ciljanje lončka z vodo (ročna gasilna brentača), met na koš ...

Glavni navijači so bili starši in prijatelji, ki so prišli na prireditev.

Otroška olimpiada ne pozna poražencev, saj so na njej prav vsi udeleženci zmagovalci. Tekmovalci so se po koncu tekmovanja pogostili s pijačo in sladkimi dobrotami, ki jih je prispeval vrtec.

Na koncu prireditve je čarovnik Grega za-

pel še nekaj svojih uspešnic, nato pa najavil mlado pevko Majo, ki se je v Trzinu prvič predstavila. Prireditev je tudi tokrat uspela in bila dobro obiskana. Tako sta organizatorjema Vrtcu Trzin in Športnemu društvu dala voljo in vzpodbudo za organiziranje naslednje olimpiade. Zahvaliti pa se moramo tudi sponzorjem:

Podjetju Leštan & Leštan d.o.o., ki je tudi tokrat posodilo rekvizite in pripeljalo dekleta za pomoč, Mc Donaldsu Domžale, ki je za otroke prispeval sok, Tiskarni Oblak, Ljubljana -- za tiskanje majice.

Petra

Po končani Otroški olimpiadi, Teku v spomin na Petra Levca in popoldanskih glasbenih vložkih skupine Replay je sledila vrtna veselica z bogatim srečelovom, ki smo jo skupaj pripravili športniki in strelci. Dobitki v srečelovu so bili letos še posebej mamljivi: kolo, skiroji, dva mobilna telefona in še veliko praktičnih nagrad. Glavna nagrada je bila avtoradio z zvočniki. Za zabavo in plesne zvoke je poskrbel ansambel »Igor in zlati zvoki«. Seveda pa smo organizatorji obiskovalce postregli tudi s pijačo in hrano na žaru. Ni manjkala niti licitacija »Koliko tehta pršut«.

Člani Športnega in Streškega društva se zahvaljujemo sponzorjem teka Občini Trzin in Tenisu Taubi, članom Smučarskega društva za pripravo proge, Gasilskemu in Planinskemu društvu za varnost in kontrolo na progi, Atletskemu klubu Domžale za izvedbo meritev ter dr. Popadiču, ki je bil zadolžen za medicinsko pomoč.

Finančna sredstva in dobrote za srečelov pa so prispevali: Avtoakustika Homec, Radio Hit Domžale (medijski sponzor), Mobitel Ljubljana, Si Mobil Ljubljana, Ljubljanska banka Ljubljana, Zavarovalnica Triglav Ljubljana, PS Mercator Ljubljana, Telekom Ljubljana, Magistral International Ljubljana, Ela Kamnik, Kalcer Trzin, Avtoprevoznik Marjan Dolinšek s.p. Lukovica, Šimenc Trzin, Slaščičarna Oger Trzin, Boun Piat Menges, Pizzerija Pavovec Menges, Slaščičarna Oger Trzin, FE-GO Trzin, Bahne Trzin, Erdani Domžale, Edi Trade Trzin, EL-ZI-KO Žiga Kosmač Trzin, Jan bar Trzin, Rival VTS, Ford Servis Trzin, Avtomarket Črnuče, Kmetija Jemc Trzin, Zlata kaplja Radomlje, Algoja Ljubljana in ostali. Vsem se zahvaljujemo. Posebna zahvala pa velja g. Jakobu Ložarju za vso pomoč pri pripravi prostora za veselico.

Tanja Prelovšek Marolt

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KRNICA 2001

Mladinski odsek PD Onger Trzin organizira letos svoj mladinski planinski tabor pod velikimi Julijskimi Alp: Skrlatico, Prisankom in Špilkom.

Tabor bo potekal od 21. do 29. julija.

Zanimive planinske ture prilagojene starosti udeležencev (od lahkkih markiranih poti do lažjih brezpotij), razne igre ter šaljiva tekmovanja, petje ob kitari, taborni ogenj, bivakiranje in še in še!

Cena taborjenja je 24.000 SIT. Informacije: Emil (031) 570 533.

JOŽE JERMAN PD ONGER POTREBUJE SVEŽO KRI

Planinsko društvo Onger obstaja od leta 1983, ime pa je dobilo po najbolj znanem hribu v trzinški občini. Eden od njegovih ustanoviteljev je "naturalizirani" Radomeljčan Jože Jerman, ki pa opaža, da se je društvo po skoraj 20 letih znašlo na mrtvi točki. Jerman se je v Trzin preselil pred četrto stoletje, živi in dela pa na Kidričevi ulici, kjer vodi uspešno družinsko podjetje JET (<http://www.jet.si/ol.net>).

Trenutno ste načelnik Vodniškega odseka pri PD Onger. Kdaj ste postali vodnik in koliko vas je v društvu?

Sam sem vodnik od leta 1994, na žalost pa imamo zdaj kar 12 neregistriranih vodnikov. Letos sta bila na izpopolnjevanju v Kamniški Bistrici le dva naša člana in še dva iz mladinskih vrst. Z odzivom sem bil zelo razočaran, saj je treba licenco potrjevati vsake tri leta. Če ne, jo izgubiš. Del krivde gre tudi Planinski zvezi Slovenije, ki nas je o seminarju obvestila le tri dni

predenega načina življenja, televizije in interneta, in le redki najdejo čas za družabne dejavnosti.

Morda so tudi slabo obveščeni o vaših aktivnostih?

Menim, da ni problem v tem. Pred vsakim večjim izletom razobesimo plakate pred Merkatorjem, trgovino Flis ter na oglasni deski PD Onger na križišču Kidričeve in Mlakarjeve, vendar jih ljudje ne berejo. Vsako leto s podporo sponzorjev izdamo tudi planinski koledar, ki ga razdelimo članom. Člane o izletih obveščamo tudi preko telefonov.

Koliko pa je članov PD Onger?

Natančnih podatkov vam ne morem dati, saj pravkar začnemo z zbiranjem pristopnih izjav za nov register. Menim, da se bo prijavilo od 150 do 200 članov. V letu 2000 nas je bilo 179.

Je to veliko ali malo?

Glede na to, da je bilo v 80-ih letih prek 500 aktivnih članov, je to malo. Takrat je bilo več navdu-

šencev, ki so šli od vrat do vrat. Lahko smo celo organizirali redne planinske taborje v tujini. Zdaj so članski tabori redki, redni so le tabori šolske mladine. Te organizira mladinska sekcija, ki jo vodi Irena Mučibabič.

Kdo se udeležuje izletov?

Opazam, da naši izleti v zadnjem času postajajo druženje med upokojenci in cicibani. Mlade izgubimo takoj, ko končajo osnovno šolo. Vendar io ni neizogibno, kot menijo nekateri, saj poznam društva, kjer hodijo v hribe vse generacije. Zgledovati bi se morali pri Slovenjgradčanih, ki so uspešno premostili medgeneracijski prepad.

Vsako leto se dva vikenda v juliju in avgustu odpravimo z njimi v Dolomite.

Kje je sedež PD Onger in kdaj imate sestanke?

Vsak prvi torek v mesecu imamo sestanek v planinski hišici na koncu Ulice Rašičke čete pred vhodom v gozd, kjer je tudi spominska soba Tineta Orla, pokojnega častnega člana društva in dolgoletnega urednika Planinske-

ga vestnika. Hišico bi bilo treba urediti, da bi bila v ponos Trzinu. Potrebni bi bilo več delovnih akcij, toda spet smo pri veličnem vprašanju organizacije.

Imeli ste načrte izgradnje društvene brunarice. Kako je s tem?

To je bilo v začetnem obdobju delovanja društva, ko nam je lastnica zemljišča na Ongro Zvonka Znideršič v Gregčevem Pruhu ponudila parcelo, kjer naj bi zgradili kočjo, vendar je ideja (tik pred uresničitvijo zaradi nezainteresiranosti nekaterih propadla). Želeli smo, da bi Onger združeval stari in novi del Trzina, saj bi ob brunarici uredili družabni prostor. Zdaj je seveda prepozno, saj ne hribe že raste "boleče" naselje.

Govori se tudi o različnih interesih znotraj društva.

Res je, da je pred leti nekaj posameznikov ustanovilo društvo Kresatis Alpinum, ki je bilo nekakšno društvo v društvu, in to brez vednosti matičnega društva. A o tem raje ne bi govoril, saj ne želim pogrevati starih zamer.

Koliko izletov organizira PD Onger?

V hribe se podamo vsako nedeljo, ponavadi v Kamniške Alpe. Vendar gre za majhno število udeležencev, saj se nas redko zbere več kot pet. Sam sem bil lani 51-krat na različnih turah. Večje izlete organiziramo od junija do septembra

"Ongrički" v Dolomiti

prej. Še dobro, da lahko računamo na goskega vodnika Janeza Ruparja, ki precej sodeluje z nami.

Kje je vzrok za padec zanimanja?

Po 20 letih smo zapadli v rutino. Ni svežih idej. Nekdo mora živeti z društvom, nas nekaj zagrežev pa se je naveličalo razdajanja in stalnega prepričevanja ostalih, kar ne obrodí pravih sadov. Potrebovali bi nov kader na vodilnih mestih, vendar kandidatov ni. Vsa društva v Trzinu vodi 10 ljudi, ki si podajajo funkcije. Tudi Trzinci postajamo sužnji mo-

Kocapoleta - kje je trzinška mladina?

Kmalu gremo na Rombon, julija na Triglav, avgusta na Jalovec in septembra na Skrlatico. To so zahtevni izleti, ki zahtevajo dobro kondicijo in nekaj izkušenj. Priporočam, da se ljudje najprej udeležijo lažjih izletov, preden se odpravijo na tak zahtevno turo.

Izvedel sem, da poleg gora radi raziskujete tudi jame.

Kot pravijo, svet pod zemljo je lep, nad njo pa čudovit. Sem član Društva za

raziskovanje jam Simon Robič v Domžalah, delno pa sem vključen v aktivnosti Jamarsko reševalne službe (JRS).

Na območju Trzinca je več lepih podzemnih jam?

Res je. Večina Trzinčev ne ve, da živijo v bližini kraških osamelcev, kjer je precej zelo lepih kraških jam. Doslej je na Dobenu z okolico registriranih 15 jam. Zaradi bujnega nadržanja so te bogato zasigane s kapniki in drugimi apnenčastimi tvorbami. Pri gradu Jable sta dve jami. Želimo povezati suho zgornjo jamo z mokro spodnjo, a nam vreme dela težave.

Kraljeva ali Viljemova jama na zgornjem

Jama na gozdu pod Črničevem - voda iz te jame se izteka v Bistrico.

Dobenu pa je celo ena najlepših na širšem območju.

V kakšnem stanju so jame? Ali tudi pri nas služijo za odpad?

S pomočjo Heliosovega sklada v okviru JD Domžale izvajamo očiščevalne akcije. Jame na Dobenu imajo srečo, ker so odmaknjene od naselij, zato ni bilo odlaganja. K čistoči je pripomoglo tudi dejstvo, da ne gre za klasična brezna, kamor bi ljudje enostavno odvrgli odpadke, ampak bi jih morali v jame nositi. Drugače je z moravškimi jamami, kjer smo videli grozovite prizore. Našli smo vse - od živalskih ostankov do akumulatorjev in televizorjev. Na gozdu pod Črničevem

Ko sem bil majhen, sem se bal starejših, ko sem odrasel, sem se začel bati mladih.

Armenski

V Osoletovi jami na Moravškem je 40 metrov globoko brezno

je za dve traktorski priklopi odpadka. Očiščevalna akcija bo stekla, ko bodo zagotovljena sredstva, saj je projekt prezahteven za prostovoljno delo.

Kakšne so možnosti, da bi znotraj PD Onger ustanovili jamarsko sekcijo?
O tem ne razmišljam. Sam ne podpiram kopičenja društev in sekcij, ki jih tako ali tako vodijo eni in isti ljudje. Tisti, ki ga zanima jamarstvo, je vabljen v Domžale, kjer naj se obrne na Jamarski dom na Gurjuši ali name. Jamarji se na Gurjuši dobivamo vsak četrtek zvečer.

Peter Zalokar

Kraljeva jama na Zgornjem Dobenu

LETOŠNJA TABORNIŠKA ZAPRISEGA

Iako kot prejšnja leta smo se tudi letos zbrali, da bi med svoje vrste sprejeli nove člane, ki so se skozi leto pripravljali in dokazovali, da si želijo biti taborniki Trzinske čete Skerke.

Letošnja zaprisega, ki je bila za našo četo zelo uspešna, je potekala 25. maja 2001 v trzinškem kamnolomu. Pridružil se nam je 15 novih članov, od tega kar 13 MČ-jev (medvedki in čebelice) in 2 GG-ja (gozdovniki in gozdovnice). Preden so lahko zaprisegli, so se morali izkazati še v raznih igrah; šli so se anonime, risali in sličili z vodenkami, vozili slalom z zavezanimi očmi ... Seveda so bile tudi izjeme, ki so skrbele za dobro voljo in za prijetno vzdušje.

Medtem so naši GG-ji pripravljali ogenj, bolj natančno, postavljali so piramido. Ko smo vsi končali s svojimi opravili, smo se na posled zbrali pred ognjem. Na začetku smo

zapeli taborniško himno, potlej pa je prišel veliki trenutek naših novih članov. Prvi sta zaprisegli novi članici GG-jev, nato pa še ostalih 13 MČ-jev. Naj vam še povemo, da je zaprisega potekala v pravi taborniškem vzdušju, ki so ga popestrili še nagajivi in navihani MČ-ji ter lepo vreme.

Naše želje pa so, da bi se nam naslednje leto pridružil vsaj še toliko novih članov kot letos.

lep pozdrav!

ZLATI JOŠT ZAKRAJŠEK

Još Zakrajšek na vrhu Evrope! Jošt Zakrajšek mladinski evropski prvak! Zlato za Zakrajška! Vse te naslove ste lahko prebrali v slovenskih dnevnih časopisih. Le zakaj? Osemnajstletni Trzinec Jošt Zakrajšek si je v kanuju priveslal najlahtnejšo medaljo in naslov mladinskega prvaka stare celine na mladinskem evropskem prvenstvu v spustu na divjih vodah, ki je potekalo 08.06.2001 na reki Sesii v Italiji. Spust na divjih vodah je disciplina, v kateri mora tekmovalci v čim krajšem času preveslati določeno razdaljo na določeni reki.

Preden se je začel ukvarjati s tem športom, je najraje igral košarko. Nato pa so ga nekoga dne starši peljali na Dunaj gledat regato na mirnih vodah (skif), kjer je veslal Izlok Čop. Veslanje ga je tako prevzelo, da se je odločil, da bo veslal tudi sam. Najprej je bil zagret za veslanje na mirnih vodah, vendar pa se je po premisleku odločil za divje vode. Tako se je leta 1995 vpisal v Kajak kanu klub Avtohiša Real na Brodu,

kjer je nato v Tacnu na brzicah reke Save opravil začetni tečaj v kajaku. Približno eno leto je veslal v kajaku, od leta 1996 pa vesla v kanuju. Njegov uspeh ni prišel kar tako. Za tak naslov je potrebno veliko odrekanja in treningov. Prostege časa skorajda nima. Trenira vsak dan, in sicer enkrat na dan na reki Savi v Tacnu, ob sobotah gre v svoj kanu kar dvakrat na dan. Ko pa ni na vodi, je pa v telovadnici, fitnessu ali pa teče. Trenira poleti in tudi pozimi, seveda pod budnim očesom svojega trenerja, le da je pozimi na vodi približno štirikrat na teden. Je dijak gimnazije Ljubljana-Siška, športnega razreda, tako da tudi v šolski telovadnici lahko trenira trikrat tedensko. Na vsakoletne priprave pred napornimi tekmovalji se kanuisti podajo na Slovaško. Redno se udeležuje mladinskih in članskih tekmovanj v Sloveniji in izven meja naše prelope dežele. Pohod na vrh je Jošt začel leta 1999, ko si je na Soči priveslal 3. mesto v moštveni vožnji na evropskem mladinskem prvenstvu. Naslednje leto je bil državni prvak v spustu na divjih vodah in podprvak v slalomu na divjih vodah. Na svetovnem mladinskem prvenstvu – posamezno v kanuju je

zasedel 6. mesto ter moštveno 4. mesto. V letošnjem letu pa se je že pomeril s člansko konkurenco, v kateri tekmuje tudi Simon Hočevar in Dejan Stevanovič, in na svetovnem pokalu – člani v sprintu na Soči dosegel 10. mesto ter na svetovnem pokalu – člani v spustu 12. mesto. Nato pa je prišel dan D in divja reka Sesia! Na mladinskem evropskem prvenstvu je Jošt pometel z vso konkurenco! Glede na njegovo mladost je dosegel že vidne uspehe, tako da njegov čas še prihaja. Rad bi postal evropski in svetovni članski prvak v kanuju na divjih vodah in kot vsak športnik ima tudi on eno in največjo željo: uvrstiti se na olimpijske igre.

Da uspeh evropskega prvaka ne bi proslavil sam, so mu prijatelji, sosledje, predvsem iz Cankarjeve ulice, člani Športnega društva Trzin, seveda pa predvsem njegovi starši ter brat Jan, ki mu vsa leta stojijo ob strani in mu pomagajo po najboljših močeh, pripravili sprejem kot se za športnika njegovega kova spodobijo. Na ulici pred domačo hišo so Jošta in njegovega trenerja počakali z velikimi transparenti in prav vsak mu je iskreno stisnil roko. Bravo, Jošt, in še tako naprej – v nove zmage. Jošt se za svoj uspeh zahvaljuje tudi sponzorjem, predvsem VISAVIS in ostalim, ter pravi, da bi bili dobrodošli tudi novi, ker je na njegovem kanuju še veliko prostora tudi zanje.

Tanja Prelovšek Marolt

Trzinski podjetji KRES in ENORMA nudita 10% poletni popust za podjetja v Trzinu za naslednje računalniške programe:

- 1) Dober in preverjen (certifikat) program za vodenje GLAVNE KNJIGE SALDOKONTOV z obračunom OBRESTI, OSNOVNIH SREDSTEV, STROŠKOVNEGA in DEVIZNEGA KNJIGOVODSTVA. FAKTURIRANJE storitev (INTRA v WIN okolju).
- 2) Program za hitro in temeljito analizo poslovanja in z možnostjo simulacij (EXPERT), ki zna uporabiti računovodske podatke iz poljubnih programov/baz.
- 3) Program za izračun obresti (PRIO) z obrestnimi merami od 1.198 dalje, ki je bil pripravljen za uporabo na sodiščih in Sportneji. Uporabljajo ga npr. NLB, Adriatic, Slovenika itd.
- 4) POCENI program za materialno / blagovno poslovanje s fakturiranjem in saldokontni (DOS verzija v WIN. Noveli ali DOS okolju – TISEPIS).
- 5) Ali bi radi sami oblikovali in izpisovali razne nalepke, deklaracije, vizitke, črtne kode, naslove (s programom NiceLabel) na vse vrste tiskalnikov (inkjet, laser in termo transfer), vse s poljubnimi podatki (podatkovne baze) in slikami – pa še enostavno in z slovenskimi in/ali angleškimi, hrvaškimi, nemškimi navodili?

Programi so primerni za vse dejavnosti, za mala, srednja in tudi velika podjetja. Plačilo programov po dogovoru, lahko tudi na obroke. Pri vseh programih na vašo zahtevo nudimo tudi strokovno pomoč pri uvajanju programov kot tudi pri sami organizaciji dela in poslovanja v vašem podjetju.

Informacije tel. 041 – 679-513 ali 72-43-271 (Zupanc Rado) ali 438-60-60 (Lajovic Izlok)

Email za povpraševanje: rado.zupanc@amis.net
Računovodske programe si lahko ogledate na www.kres-ks.si
Program za etikete si lahko ogledate na www.europlus.si

**KIT
'SERVIS**

GORENC s.p.
Nengessa 71 Trzin

telefon: 01 721 38 93
GSM: 041 644 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montažo klasičnih in SAT anten ter avioakustike

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

3. 5. 2001 - VLOM V OSEBNI AVTO

Na Kmetičevi ulici je NN storilec s trdim predmetom razbil steklo parkirane vozila in ukradel avtoradio. Pri ogledu so ugotovili, da se je nekdo tudi zalezel v prednja leva vrata. Sta bila dva različna nepridiprava ali je eden poskušal vlomiti na dva načina?

VLOM V HIŠO

Neznanec je izkoristil prvomajске praznike in je v času od 28. 4. do 2. 5. vlomil v stanovanjsko hišo na Prešernovi ulici. Uporabil je zanimivo orodje – kar samega sebe. Hrust se je zalezel v vhodna vrata in so se mu odprla. Pokradel je več kosov zlatnine, prenosni telefon, osebni računalnik in 15.000,00 SIT. Barabe še niso našli.

4. 5. 2001 - INTERVENCIJA V ZASEBNEM PROSTORU

Čudna reč, da oče, ki se prepira s sinom zaradi denarja, kliče policijo. Res se grozno sliši, vendar pa je občanu iz Ljubljanske ulice vse odpuščeno, saj se je zadeva urenila po mirni poti.

8. 5. 2001 - MOTENJE POSESTI

B.A. iz Brodišča se je jezil, ker mu je neznanec na dvorišče stresel beton. Policisti so ugotovili, da so to storili delavci, ki so urejali javno površino pri dovozu. Beton bodo odstranili in očistili dvorišče.

11. 5. 2001 - TATVINA KOLESA

R.G. se je 9. 5. v trgovini Flis zadržal 20 minut in med tem ostal brez kolesa.

NENAVADNI POKI NA ULICI

V večernih urah so čudni zvoki v bližini trzinske cerkve prestrašili gospo, ki je poklicala na policijo.

Ko sem se pred ... eh, kar nekaj let je že od tega, vračala od večerne maše v zimskem času in me je obdajala tema, je bujna domišljija pričarala v gozd okrog cerkve neznana bitja, vesoljčke...

Ampak tokrat ni bila le bujna domišljija. Na enem od drogov javne razsvetljave je res prišlo do kratkega stika in so popokale luči. Zaradi varnosti je zadevo prevzel detektiv iz nadaljevanke Dosje-X, op, pardon!, spet ta moja domišljija. Stvari je uredil tehnik javne razsvetljave.

12. 5. 2001 - NAJDENO KOLO V PŠATI

Kdor pogreša svoje rdeče kolo s ser. številko MIL19237B10222, znamke Scott Motion, se lahko oglasi na PP Domžale. V strugi Pšate ga je našel občan.

15. 5. 2001 - ZAPUŠČENO VOZILO

Pujsi so prav prisrčne živali, zato brezvestnežu, ki onesnažuje naravo, ne privoščim tako lepe psovke. Ta presneti "k" ali pa "p" je svoje vozilo zapustil prav v bližini našega bajerja. K sreči so zadevo skupaj s komunalnim nadzornikom rešili in odstranili nesnago.

22. 5. 2001 - TATVINA AVTOMOBILA

V času od 19. 5. – 21. 5. je na Ljubljanski ulici sedaj že znani lopov ukradel osebni avto LJ H7-047, znamke Peugeot 405, srebrne barve. Policisti pa so ga ujeli in avto vrnili lastniku. Bravo!

24. 5. 2001 - PROMETNA NESREČA

Pri piramidi v IOG je prišlo do prometne nesreče. Malo so se zaletavali. Policisti so voznici na kraju izrekli denarno kazen.

TATVINA GORIVA NA BENCINSKEM SERVISU

Je to nova "fora"? Preden greš tankat, snameš zadnjo registrsko tablico, da potem kamere eno figo posnamejo?

Izreda je tako razmišljal neznani voznik, ki se je s srebrno Honda Civic brez zadnje tablice odpeljal, ne da bi plačal.

PROMETNA NESREČA S POBEGOM

Zaradi izsiljevanja prednosti je prišlo do prometne nesreče med voznico in os. avta, ki je peljala po prednostni Ljubljanski cesti, in neznanim voznikom avta znamke Renault Express, ki je pripeljal iz trzinske ulice. Prišlo je celo do fizičnega obračunavanja, potem pa je povzročitelj odpeljal neznano kam.

je v trgovini z modno konfekcijo "NAOMI", Kidričeva 12, 1236 Trzin (pri Pizzeriji in špagetariji Da Mattia, trgovini Flis in nasproti mesnice Arvaj oz. papirnice Čačko) odprla zbiralnico za čiščenje, pranje in konfekcijska popravila.

Z dolgoletno tradicijo vam nudimo hitre in kakovostne usluge za:

kemično čiščenje vseh tekstilnih izdelkov

impregnacijo SCOTCHGARD za vsa vrhnja in športna oblačila

pranje in likanje posteljnine, zaves ...

globinsko čiščenje lamelnih zaves

globinsko čiščenje vseh vrst in velikosti preprog

čiščenje usnjenih izdelkov

vsa konfekcijska popravila

Trgovina Naomi je odprta od ponedeljka do petka od 12.00 do 19.00 ure
Ob sobotah od 09.00 do 13.00 ure

••••• Tel. št. NAOMI 01 724 15 11 •••••

Se priporočamo!

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinčji!

29.06.	Gasilsko društvo Trzin	svečana akademija ob 95-letnici gasilskega društva
30.06. 11.00	Občina Trzin, Kulturno-umetniško društvo Trzin	Nastop domžalske godbe v sklopu prireditev Trzinska pomlad
30.06.	Gasilsko društvo Trzin	gasilska parada in veselica

NAPOVEDUJEMO:

junij	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KRNIKA 2001 (osnovnošolci)
avgust	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KOBARID 2001 (srednješolci)

STALNA VABILA:

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu. Žerjavčki so začeli s pevsкими vajami. Kdor se jim želi pridružiti prijave zbira ga Lučka Zupan.

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi osnovnošolce, dijake in študente, da se jim pridružijo. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali konec septembra (sreda ob 15. uri v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa se srečajo vsak drugi četrtek v mesecu v društveni hišici.

Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija

Šahovska sekcija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanji prvi ponedeljek po 15. septembru ob 19.30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-zveza.si ali teletext 599 ali 041-679-515 Rado.

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

TURISTICNI SPOMINEK TRZINA

Po sklepu Upravnega odbora TO Trzin ponovno razpisujemo

JAVNI NATEČAJ ZA IZBIRO NAJBOLJŠIH TURISTIČNIH SPOMINKOV V LETU 2001

oziroma SPOMINEK TRZINA /objavljen je bil v februarški številki Odseva/ in določamo rok 30. november 2001. Vse tri predloge, ki smo jih prejeli po prvem razpisu, bomo upoštevali v ponovljenem natečaju.

Vabimo občane, podjetnike in druge zainteresirane k sodelovanju.

študentski
servis
Domžale

28. junij 2001
poda kart: študentski servis Domžale in Kamnik
informacije na www.studentski-servis.si

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dobeno 75, 1234 Mengeš
Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

MONTANA

avtomobilski kovčki

- 8 različnih velikosti
- 6 različnih barvnih variant
- možnost plačila na obroke
- kompletni program prtljažnikov THULE

IZDELUJE: VIDALI s.p., Domžale, Tel.: 01/721-40-50

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Habativa 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/721-45-03

BAHNE®

AVTOSERVIS IN AVTOMATSKA AVTOPRALNICA

GREGORC d.o.o.

Stelelova 2, 1234 Mengeš
Fax 01 737 141 Telefon 01 737 289

prodaja in montaža vseh vrst avtomobilskih
pralnic in avtomatska pralnica

OPTIKA
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

Dobro jutro Gas
iztok čiste vode - 12 l/min
do 15 l/min - 15 l/min
voda 90°C - 12 l/min

Stevceva 24, 121 Mengeš
tel.: 721-09-00